

OTOČKI LIST

**27. obljetnica pogibije
zrakoplovaca i branitelja
Otoka**

**27. obljetnica pogibije
branitelja Komletinaca**

**Predstavljena knjiga
"Iz života na stanu"
Marije Marine Lombarović**

**Održana uvodna
konferencija projekta
„Vrata spačvanskog bazena
– izgradnja i opremanje
bioekološko – edukacijskog
centra Virovi“**

SADRŽAJ

3. Razgovor s gradonačelnikom
6. 27. obljetnica pogibije zrakoplovaca i branitelja Otoka
8. Obilježena 27. obljetnica pogibije branitelja Komletinaca
10. Dan slakovačkog progonstva
10. Obilježen Dan neovisnosti
11. 27. godišnjica pogibije general – bojnika Blage Zadre
11. Blagdan Svih svetih
12. Molitva za Vukovar
13. Komemoracija za branitelja Marka Stanečića
13. Biciklisti sportskog društva "Distrikt" posjetili Otok
14. Održana uvodna konferencija projekta „Vrata spačvanskog bazena – izgradnja i opremanje bioekološko-edukacijskog centra Virovi“
15. Uspješno se nastavlja provedba projekta „Izgradnja poduzetničkog inkubatora u Otoku“
16. Započela provedba projekta rekonstrukcija i dogradnja dječjeg vrtića u Otoku s pratećim sadržajima
16. Virgrad – odmorište u srcu Spačve
17. Sanacija grobljanske kapele u Komletincima
18. Infrastrukturni i komunalni radovi
19. Projekt „Želim raditi – želim pomoći“ napunio svoju prvu godinu
20. Bogat program Mjeseca hrvatske knjige i u Gradskoj knjižnici Otok
21. Predstavljena knjiga „Iz života na stanu“ Marije Marine Lombarović
22. Uspješno organizirana priredba „U velikoj sobi“
23. Programi primarne poljoprivrede, poduzetništva i obrtništva, zapošljavanja u poljoprivredi te ruralnog turizma i autohtone gastro ponude
23. Završetak Šokačke magistrale
24. Dnevni boravak za starije započeo s radom u Komletincima
24. Potpore za ogrjev umirovljenicima i starijim osobama
24. Grad kupio dva vozila
25. Grad olakšao nabavu udžbenika roditeljima osnovnoškolaca
25. Dani otvorenih vrata Hrvatske akamedije znanosti i umjetnosti – program u čast Josipu Lovretiću
26. Posjet sajmu „Dani mladog maslinovog ulja“ u Vodnjanu
27. Gradonačelnik Josip Šarić na sjednici savjeta za Slavoniju, Baranju i Srijem
27. Posjet Lovretićevom grobu
28. Novosti iz Vranjeva
30. Upoznavanje učenika sa sortiranjem otpada
30. Obveza mikročipiranja pasa
31. Velike nagrade za malonogometni turnir
32. VI. kup DVD-a Komletinci
32. Osposobljavanje otočkih vatrogasaca
33. XIV. regionalni suret ViS vinkovačke regije
34. Zbivanja u osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ Komletinci
34. Boranka
35. Aktivnosti odreda izviđača „Suvara“
36. Međunarodni tjedan djeteta
36. Umirovljenici u posjetu Vukovaru i Iloku
37. Udruga „Hrvatska žena“ Otok neumorno radi
38. Otočki obrtnici - šeceraši
40. Povijest otočkog rock 'n' rolla
42. Pogani ovoga svijeta
47. Otočanka na reviji šokačkih narodnih nošnji

OTOČKI LIST

Glasilo Grada Otoka

Trg kralja Tomislava 6/A
32252 Otok / Hrvatska
www.otok.hr
e-mail: otockilist@gmail.com

Izdavač:

Grad Otok

Za izdavača:

Josip Šarić, gradonačelnik

Glavna urednica:

Marija Nikolić

Suradnici:

Marijana Barnjak Jelić, Jasenko Čutuk,
Marija Čolaković, Ksenija Huber,
Mirko Martinović, Matea Drljepan,
Agneza Novoselac, Dijana Grgić,
Marina Lombarović, Zvonko Spajić,
Marin Benaković, Katica Novoselac,
Mira Bošnjaković, Krešimir Jurić,
Tomislav Šarić, Marko Spajić,
Tomislav Marić, Davor Iščić,
Ivana Blašković, Marija Jurić,
Petar Jakovac, Josip Varga,
Marija Čepo, Ivan Vrbat

Lektura:

Marijana Barnjak Jelić, dipl. knjiž., prof.

Grafičko oblikovanje i tisak:

Zebra, Vinkovci

OTOČKI LIST JE BESPLATAN

Prilozi se mogu uplatiti na račun br:
HR422402006185300007 (Erste banka)
Glasilo je prijavljeno Vladi RH,
Uredu za odnose s javnošću.
Sva prava pridržana

RAZGOVOR S GRADONAČELNIKOM

Kako bi okarakterizirali dosadašnji tijek svog sedmog mandata gradonačelnika?

Činjenica da je proteklih šest mandata, dakle 24 godine, bio vrlo nategnut proračun koji je onemogućavao realizaciju brojnih planova i projekata. I pored nedostatka prihoda hrabro smo se upuštali u mnoge investicije koje smo i privodili kraju, ali ponajprije zahvaljujući lobiranju, gdje sam osobno imao puno uspjeha. Nismo se bojali zaduživanja, samo da bi svima nama bio život ljepši u Otoku i Komletincima. Međutim, u sedmom mandatu, a već je prošla godina i pol, novi vijećnici i ja kao gradonačelnik, dobili smo vjetar u leđa prihodima iz Fonda za izravnjanje u iznosu od osam milijuna kuna godišnje. To nas je preporodilo u odlučnijem pristupu izradi i realizaciji brojnih novih projekata. Moramo priznati da se znatno izmijenila vizura gradskog područja, ali ponajprije zahvaljujući već pripremljenim projektima koji su plod zajedničkih aktivnosti gradske uprave koja inicira projekte i Otočke razvojne agencije koja priprema, kandidira i provodi projekte, ali i plod političke prodornosti te osobito kontinuiranog praćenja i kandidiranja programa i projekata koji se financiraju ili sufinanciraju iz Europskih fondova. Grad Otok sada ima financijske mogućnosti da svoje prihode usmjeri u što većoj mjeri i prema građanima, ljudima slabijeg imovnog stanja, učenicima i studentima, poljoprivrednicima, poduzetnicima, obrtnicima. Zbog toga ovaj mandat smatram posebnim. Gradsku smo upravu ekipirali novim, mladim, stručnim i obrazovanim kadrovima. Najviše uvažavam mišljenje građana Otoka i Komletinaca o našem radu. Lako je obećati nešto građanima i zato sam presretan kada ispunjavamo svoja obećanja, u ovom trenutku i više nego što je to planirano i očekivano.

Što Vas najviše motivira da ustrajete u realizaciji planiranih aktivnosti?

Dužnost gradonačelnika obnašam na način da sam svakodnevno u osobnom ili telefonskom kontaktu s građanima od kojih upijam svaki prijedlog za poboljšanjem rada, ali i opravdanu kritiku. Posebno se radujem susretu s ljudima koji afirmativno gledaju na život i sve ono što se oko njih događa. Ima ljudi koji žele vidjeti, ali i onih koji ne žele vidjeti svaki napredak u našoj lokalnoj zajednici. Pogledajte naslovnice brojnih tiskovina koje uglavnom sadrže negativne sadržaje. Mene osobno motiviraju kreativni ljudi, oni koji se ne boje budućnosti, već u njoj vide priliku za napredak i boljitak svih nas. Jednostavno, od prvog sam dana prihvatio obnašanje dužnosti općinskog načelnika, odnosno gradonačelnika kao dio sebe, dio svoje obitelji, dio mog doma i mog zavičaja koji neizmjerljivo volim. Ljudi iz Otoka i Komletinaca su ti koji me dodatno motiviraju, volim ih slušati, ali i poslušati i, po mogućnosti, ispuniti očekivanja te tako i sebe osobno osnaživati. Ta je uzajamna sinergija razlog mog dodatnog angažmana za opće i zajedničko dobro, zbog čega sam se uvijek spreman žrtvovati.

Što možete reći o prihodima Proračuna Grada Otoka u 2018. godini i koje su najznačajnije stavke u koje su utrošeni ovogodišnji prihodi?

Grad Otok je u svom proračunu za 2018. godinu planirao prihode u visini od 57 milijuna kuna. Najznačajniji prihodi su prihodi od sredstava za provedbu projekata sufinanciranih od strane Europske unije, kao što su projekti Izgradnje poduzetničkog inkubatora, projekt rekonstrukcije dječjeg vrtića u Otoku, projekt „Zaželi“ te najznačajniji projekt „Vrata Spačvanskog bazena“. Sveukupna je vrijednost ovih projekata planirana u 2018. godini u visini od 32 milijuna kuna. Naravno, uz provedbu

EU projekata značajna su sredstva uložena u izgradnju i održavanje komunalne infrastrukture što građani mogu vidjeti kroz sve građevinske radove koji su se ove godine odvijali u našem gradu.

Koje mjere Grad poduzima kako bi unaprijedio komunalno gospodarstvo, osobito na području gospodarenja otpadom?

Uvedena je naplata odvoza otpada po količini čipiranjem posuda za miješani komunalni otpad. Uspješno se provode mjere odvojenog prikupljanja otpada. U 2019. godini nabavit će se posude za plastiku umjesto plastičnih vreća koje se sada koriste te sukladno financijskim mogućnostima određeni broj kompostera za biootpad.

Grad Otok osigurao je svojim građanima odvoz raznih vrsta otpada na reciklažno dvorište koje je jedno od (samo) dvaju reciklažnih dvorišta u Vukovarsko-srijemskoj županiji. Iduće godine u planu je izrada projektne dokumentacije reciklažnog dvorišta građevinskog otpada.

Poduzimaju se mjere u svrhu sprječavanja nekontroliranog odbacivanja otpada u okoliš, osobito na lokalitetu ciglane u Otoku te su poduzete aktivnosti na izgradnji sustava video nadzora na javnim i drugim površinama na kojima su primijećeni slučajevi nekontroliranog odbacivanja otpada.

Ove godine Grad Otok je i korisnik prihoda iz Fonda izravnivanja. Možete li nam reći malo više o tome?

Po prvi put ove godine ustrojen je Fond izravnivanja čiji je cilj uravnoteženje poreznih prihoda između svih jedinica lokalne samouprave u cijeloj Hrvatskoj kako bi se povećala mogućnost razvoja i onim općinama i gradovima koji su do sad imali manje porezne i druge prihode, poglavito mi u Slavoniji. Mogu sa zadovoljstvom reći kako

se procijenjuje da će Grad Otok uprihoditi ove godine od Fonda izravnivanja oko 8 milijuna kuna više nego što smo dosadašnjih godina. To znači dodatnih 8 milijuna kuna koje je Grad Otok uložio ponajviše u potpore građanima kroz kupnju udžbenika svim osnovnoškolicima s područja grada, potporu umirovljenicima za troškove nabave ogrjeva, povećali smo sredstva za rad udruga građana, sportskih klubova i braniteljskih udruga. Također, povećali smo naknadu za svako novorođeno dijete na 5.000,00 što je jedna od najvećih naknada u državi. Naravno, pomažemo i dalje socijalno-ugroženim obiteljima kroz socijalni program grada. Također, moram naglasiti i sredstva koja smo po prvi put ove godine izdvojili za financijsku potporu našim poljoprivrednicima, poduzetnicima i gospodarstvenicima kako bismo im pomogli u njihovom radu i poslovanju u ovim teškim vremenima za sve gospodarstvenike.

Gdje vidite budućnost mladih i nadu u bolje sutra?

Da smo prije dvadeset godina imali ovakav proračun i mogućnost izrade i realizacije projekata, sigurno bi situacija bila puno drugačija, na žalost mi smo izgubili desetak i više godina samo na obnovu komunalne infrastrukture i obiteljskih kuća, za razliku od dijelova države koja nisu imale ratne posljedice. Dobro se sjećamo da su između Otoka i Komletinaca bile oranice. Međutim, i pored loših prihoda uspjeli smo izgraditi Poduzetničku zonu gdje se trenutačno gradi Poduzetnički inkubator koji je već pod krovom. Tu se planira već sljedeće godine zapošljavanje više desetaka ljudi. Sljedeće godine očekujemo i proširenje tvrtke Bjelin, bivšeg Furnira, a gdje je minimalna plaća 4 tisuće kuna. Vlasnik Darko Pervan je rekao da će od sljedeće godine i u narednim godinama u novim pogonima zaposliti više stotina ljudi, kroz znatna ulaganja u drvnoprerađivačku industriju. Očekujemo ulaganja i drugih zainteresiranih investitora, ali vjerujemo na dokazanog investitora koji seli svoju drvnoprerađivačku industriju iz Švedske u Hrvatsku. Nas raduje što je gospodin Pervan izabrao baš Otok. Raduje nas svako novo i dobro plaćeno radno mjesto koje će biti motiv ostanka mladih u Otoku i Komletincima, ali i na širem prostoru jer se Grad Otok već dokazao kao administrativno i razvojno središte ovog dijela Vukovarsko-srijemske županije. Osim već postojećih (naknada za novorođenu djecu, stipendije, nabavka udžbenika), Gradska će vijeće do kraja ove godine usvojiti i dokument novih poticajnih demografskih mjera za sufinanciranje stambenog zbrinjavanja obitelji. Isto tako, ne odustajemo od izgradnje stambenog naselja Petkovac. Izgrađene su nove prometnice i za dvadesetak minuta ste u Vukovaru,

putujući u smjeru Slakovaca preko Bosuta. Već sljedeće godine planiramo asfaltiranje ceste Otok – Bošnjaci, s kojom se znatno skraćuje put do Županje. Mladima je danas teško započeti nekakav posao, zato smo izradili programe poticanja u svrhu očuvanja i razvoja poljoprivrede, poduzetništva i obrtništva, s osnovnim ciljem otvaranja novih radnih mjesta. Prirodni i kulturni potencijali daju nam za pravo da pokrećemo projekte u turizmu od kojih bih još jednom spomenuo izgradnju i opremanje Bioekološko-educacijskog centra na Virovima, gdje planiramo sredinom 2020. godine zaposliti oko 13 osoba.

U Domu kulture u Otoku ove su jeseni održana brojna kulturna zbivanja. Možemo li ih očekivati i dalje?

Nekad smo svu pozornost posvećivali Otočkome proljeću i događanjima unutar te dugogodišnje manifestacije. Onda se u taj proljetni raspored lijepo uklopilo Lutkarsko proljeće i Festival glumca koji već nekoliko godina u Otok dovode najbolja hrvatska glumačka imena. U posljednjih pet godina uživamo u prostoru Doma kulture koji nam je otvorio cijeli niz kulturnih zbivanja za koja sada imamo primjeren prostor. Ove smo se godine potrudili da i jesen bude sadržajna pa je organizirano nekoliko kazališnih predstava, a ono što smo posebno podržali bio je filmski vikend u Otoku. Stariji se sjećaju otočkoga kina koje je bilo središte svih susreta i koje je u naš grad u prijeratnim godinama dovelo zabavu. Rat je učinio svoje, ali i vremena i tehnologije koje su napredovale pa su filmovi sada dostupniji kroz različite medije, a kino više nema istu ulogu kao prije. No, gledanje filma na velikome platnu uvijek je imalo svoje čari, što je dokazao i ovaj filmski vikend. Prvi smo dan našim najmlađima poklonili dvije projekcije, dok je

u nedjelju prikazan hrvatski film "Osmi povjerenik", ovogodišnji kandidat za nagradu Oscar za najbolji film na stranom jeziku. Dvorana je bila ispunjena, a to nam je poticaj da ponovno organiziramo projekcije, što ćemo i učiniti.

U našem se gradu već oblikovala kazališna publika koja vjerno prati predstave, a i Gradska je knjižnica Otok u nekoliko godina svog postojanja opravdala svoje osnivanje i značajno doprinosi kulturnoj sceni našega grada. Sva su kulturna zbivanja u Domu kulture redovito besplatna za sve naše sugrađane, a Grad Otok i dalje će se truditi u svom proračunu izdvajati sredstva koja su potrebna za realizaciju što većeg broja kulturnih događanja.

Što biste poručili građanima za kraj godine?

Božić je blagdan koji u naše živote i srca donosi posebnu radost, ozračje mira, međusobnog zajedništva i razumijevanja. Zato Vam svima želim da ga dočekate sa svojim obiteljima, bližnjima i neka vam ovi blagdanski dani donesu sreću i zadovoljstvo. Istina, vrijeme u kojem živimo pred nas stavlja velike kušnje i izazove. No, vjerujem kako zajedničkim naporima možemo stvoriti bolju sredinu za život svih građana. Upravo u ovo blagdansko vrijeme naše misli i djelovanja su na poseban način usmjereni na iskazivanje ljubavi prema bližnjima, brigu za potrebite i solidarnost prema slabijima.

Razgovarala: Marijana Barnjak Jelić

27. OBLJETNICA POGIBIJE ZRAKOPLOVACA I BRANITELJA OTOKA

U nedjelju 2. prosinca 2018. obilježena je 27. obljetnica pogibije hrvatskih pilota Marka Živkovića i Mirka Vukušića, padobranaca Rade Grive i Ante Plazibata, branitelja i civilnih žrtava rata iz Otoka.

Bili su to prvi hrvatski zrakoplovcu koji su izgubili život u Domovinskom ratu. Pripadnici Prvog samostalnog zrakoplovnog voda Osijek poginuli su pri izvršenju borbene zadaće u noći s 1. na 2. prosinca 1991. godine u blizini Otoka, nakon što je njihov zrakoplov raketom zemlja – zrak „CUB“ oborila protuzračna obrana JNA koja je pomagala srpskim paravojsnim postrojbama.

Komemoracija je započela svetom misom u Crkvi sv. Antuna Padovanskog te se nastavila polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća podno spomenika u središtu Otoka na Trgu kralja Tomislava. Himnu je izveo Gradski zbor Otok, a župnik Antun Knežević predvodio je molitvu za branitelje.

Vijence su položili članovi obitelji i rodbina, sudborci i brojna izaslanstva, a nazočnom se skupu obratio gradonačelnik Josip Šarić kao izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora, ratni zapovjednik Samostalnog zrakoplovnog voda Osijek,

ujedno i prijatelj naših zrakoplovaca, brigadir u mirovini Vladimir Rajtar, izaslanik načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga RH brigadir Mihael Križanec, načelnik stožera ujedno zamjenik zapovjednika Hrvatskog ratnog zrakoplovstva, župan Vukovarsko-srijemski Božo Galić, izaslanik predsjednika Vlade RH i general – bojnič Josip Štimac, izaslanik predsjednice RH.

Kratku umjetničku izvedbu imali su članovi Udruge dramskih amatera „Josip Kosor“ Otok. U sklopu komemoracije, na prostoru ispred Doma kulture imali smo priliku razgledati taktičko – tehnički zbor gardijsko – oklopne mehanizirane brigade iz Vinkovaca.

Svake se godine na taj dan prisjećamo i svih Otočana, branitelja i civila koji su svoje živote položili za slobodnu Hrvatsku.

Završit ćemo ovaj tekst riječima kojima je voditeljica Marijana Barnjak Jelić započela program komemoracije: „Budi blagoslovljena, zemljo, patnice moja, koja si toliko pretrpjela i toliko sinova sahranila; sinova koji su umrli za tvoju sreću koja, čvrsto u to vjerujem, mora doći kad je žrtva iz tolike ljubavi dana!“

Marija Nikolić

OBILJEŽENA 27. OBLJETNICA POGIBIJE BRANITELJA KOMLETINACA

Obilježena je 27. obljetnica pogibije branitelja Komletinaca, pripadnika 105. Bjelovarske brigade, 109. Vinkovačke brigade, 11. Domobranske pukovnije, 3. i 5. gardijske brigade, Ministarstva unutarnjih poslova i postrojbe HOS-a.

4. prosinca 1991. godine na bosutskoj bojišnici, kojoj su pripadali i Komletinci, zaustavljen je najsilovitiji tenkovski napad te je samo u Komletincima toga dana poginulo 11 branitelja. Bilo je to bojište koje je napadima bivše JNA i srpskih paravojnih postrojbi posebice snažno izloženo nakon sloma obrane Vukovara.

Među onima koji su svoje živote dali za obranu Komletinaca su i 22 pripadnika 105. Bjelovarske brigade.

Okupljeni članovi obitelji poginulih i brojna izaslanstva položili su vijence na mjestima pogibije te se skup nastavio programom komemoracije na Trgu Emerika Gašića podno spomenika za 44 poginula branitelja. Okupljenima su se obratili zamjenik župana Bjelovarsko – bilogorske županije Neven Alić, načelnik Policijske uprave Vukovarsko-srijemske Fabijan Kapular i saborski zastupnik Miro Totgergeli, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora. Gradonačelnik Grada Otoka Josip Šarić okupljenima se obratio kao izaslanik predsjednice Republike Hrvatske, izaslanik predsjednika Vlade RH i izaslanik ministra hrvatskih branitelja.

Nakon toga, održana je misa zadušnica za sve poginule u Crkvi Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije koju je predvodio vojni kapelan fra Mato Vincetić uz koncelebraciju komletinačkog župnika Ivana Petričevića.

Kratak, ali dojmljiv, umjetnički program izveli su učenici OŠ „Vladimir Nazor“ iz Komletinaca uz vodstvo učiteljice Karoline Biuklić.

Marija Nikolić

DAN SLAKOVAČKOG PROGONSTVA

Obilježili smo 27. obljetnicu Dana slakovačkog progonstva kada je 20. rujna 1991. oko tisuću stanovnika (dvije trećine od ukupnog broja stanovnika) svoj spas pronašlo upravo u Otoku.

Izaslanstvo grada Otoka zapalilo je svijeću kod spomen-obilježja pored mosta na Bosutu koji spaja Otok i Slakovce.

Sveta je misa služena u Crkvi sv. Ane koju je predvodio slakovački župnik Mirko Mrnarević.

U ime Grada Otoka zamjenik gradonačelnika Zvonimir Pučo položio je vijenac i zapalio svijeću u centru mjesta kod spomenika žrtvama Domovinskog rata, poginulim i nestalim braniteljima i civilima iz Slakovca.

Načelnik općine Stari Jankovci Dragan Sudarević u svom se govoru zahvalio Otočanima na pomoći kojoj su pružili Slakovčanima za vrijeme njihova progonstva.

Marija Nikolić

na proglašenje samostalnosti i suverenosti koji je tražila Europska zajednica, nadajući se da se jugoslavenska kriza i srpska agresija na Hrvatsku mogu riješiti mirnim putem.

Marija Nikolić

OBILJEŽEN DAN NEOVISNOSTI

Prigodom Dana neovisnosti 8. listopada gradonačelnik Josip Šarić, njegov zamjenik Zvonimir Pučo, zamjenik župana Josip Dabro, vijećnici Gradskog vijeća i predstavnici braniteljskih udruga grada Otoka položili su vijence na trgu u Otoku i Komletincima za poginule hrvatske branitelje Domovinskog rata te kod biste prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana.

Spomen je to na 8. listopada 1991. godine kada je Sabor jednoglasno donio odluku da Republika Hrvatska više ne smatra legitimnim i legalnim ni jedno tijelo dotadašnje SFRJ te da ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije, koja više, kao takva, ne postoji.

Odluka o neovisnosti donesena je tri mjeseca nakon Brijunske deklaracije i nakon što je istekao moratorij

27. GODIŠNJICA POGIBIJE GENERAL – BOJNIKA BLAGE ZADRE

Obilježavanje 27. godišnjice pogibije general – bojnika Blage Zadre započelo je 16. listopada polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na grobu na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata grada Vukovara, a nastavljeno je misom zadušnicom u Crkvi Gospe Fatimske, komemorativnim skupom kod biste Blage Zadre na Trpinjskoj cesti te paljenjem svijeća u Kupskoj ulici kod spomen – obilježja na mjestu pogibije general – bojnika Blage Zadre.

Polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća odana je počast i Alfredu Hillu, prvom zapovjedniku satnije Vojne policije u

Vukovaru koji je poginuo istog dana kada i general – bojni Blago Zadro, braneći položaje u vukovarskoj četvrti Sajmište.

Obilježavanju je, među ostalim, nazočio gradonačelnik Josip Šarić u svojstvu izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora te se na Trpinjskoj cesti obratio nazočnima.

Marija Nikolić

BLAGDAN SVIH SVETIH

Prigodom blagdana Svih svetih i u spomen na žrtve Domovinskog rata te svih domoljuba koji su svoje žrtve utkali u temelje hrvatske državnosti, vijećnici Gradskog vijeća Otoka, predstavnici braniteljskih udruga, predsjednik Mjesnog odbora Komletinci i pročelnici upravnih odjela Grada, položili su vijence i zapalili svijeće na groblju i kod spomenika u Otoku i Komletincima.

Marija Nikolić

MOLITVA ZA VUKOVAR

Savjet mladih Grada Otoka organizirao je večer uoči Dana sjećanja na žrtvu Vukovara 1991. godine zajedničku molitvu za sve civilne i vojne žrtve Domovinskog rata. Građani su se, već tradicionalno, 17. studenog okupili na trgovima Otoka i Komletinaca te su paljenjem svijeća iskazali počast žrtvi Vukovara.

Marija Nikolić

KOMEMORACIJA ZA BRANITELJA MARKA STANEČIĆA

Udruga Hrvatskih vojnih invalida Domovinskog rata i ostale braniteljske udruge Grada Otoka organizirali su 17. studenog komemoraciju kod spomen-obilježja za poginulog Marka Stanečića koje se nalazi uz šumsku cestu Komletinci – Otok. Na mjestu je pogibije služena sveta misa zadušnica koju je predvodio velečasni Ivan Petričević, komletinački župnik, u nazočnosti članova obitelji poginulog branitelja, braniteljskih udruga i predstavnika Grada.

Mirko Martinović

BICIKLISTI SPORTSKOG DRUŠTVA "DISTRIKT" POSJETILI OTOK

Biciklisti Sportskog društva "Distrikt" predvođeni potpredsjednikom brčanske Skupštine Ivicom Filipovićem uputili su se 17. studenog na šesti biciklistički maraton pod nazivom „Dan sjećanja Vukovar“.

Biciklisti su se zaustavili u Otoku kako bi položili vijenac za poginule branitelje i civilne žrtve Domovinskog rata. U Domu kulture su ih ugostili gradonačelnik i članovi Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata Grada Otoka.

Svoje su putovanje nastavili prema Vukovaru kako bi se pridružili koloni sjećanja na obilježavanju 27. godišnjice pada grada.

Josip Varga

ODRŽANA UVODNA KONFERENCIJA PROJEKTA „VRATA SPAČVANSKOG BAZENA – IZGRADNJA I OPREMANJE BIOEKOLOŠKO – EDUKACIJSKOG CENTRA VIROVI“

U gradskoj je vijećnici grada Otoka u petak 26. listopada održana uvodna konferencija EU projekta „Vrata spačvanskog bazena – Izgradnja i opremanje Bioekološko – edukacijskog centra Virovi“ koji provodi Grad Otok kao nositelj projekta s partnerima: Turističkom zajednicom Vukovarsko – srijemske županije, Javnom ustanovom za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima i Udrugom za zaštitu prirode i okoliša Zeleni Osijek. Tijekom konferencije predstavljeni su ciljevi projekta te aktivnosti koje će se provoditi.

Aktivnosti projekta su: priprema projektno-tehničke dokumentacije, izgradnja i uređenje posjetiteljske infrastrukture, edukacije, promocija i promidžba samog odredišta, tj. planirana je izgradnja centra za posjetitelje kao središnja i polazišna točka za sve druge sadržaje. Planirani se centar sastoji od informacijsko-edukacijskog dijela s multimedijalnom dvoranom kako bi se osigurao prostor za održavanje raznih znanstvenih i stručnih skupova, škola u prirodi i drugih tematskih predavanja. Osim stručnog i istraživačkog rada, prostor je predviđen kao receptivna točka za prezentaciju i degustaciju domaćih proizvoda, s ugostiteljskim sadržajem i smještajnim kapacitetima. Kao dodatni sadržaj nabavit će se brod na solarni pogon, čamci, kanui, kajaci, bicikli za najam i drugi turistički sadržaji.

Projekt je sufinanciran sredstvima Europske unije iz Operativnog programa Konkurentnost i kohezija u iznosu 18.661.419,53 kuna i iz sredstava Fonda za sufinanciranje projekata u vrijednosti 5.745.693,54 kn. Ukupna vrijednost projekta je 25.582.341,55 kuna, njegovom provedbom predviđeno je otvaranje 13 radnih mjesta te se doprinosi atraktivnosti područja Virova i Spačvanske šume, omogućava uspostavljanje upravljanja prirodnom baštinom, uz stvaranje pretpostavki za gospodarski razvoj.

Krajnji je cilj projekta, uz zaštitu i očuvanje prirodnih vrijednosti, obogatiti turističku ponudu grada i uključiti obiteljska poljoprivredna gospodarstva u turističku ponudu kontinentalne Hrvatske.

Već početkom proljeća 2019. godine započinju radovi na izgradnji bioekološko-edukacijskog centra sa svim njegovim sadržajima.

Marija Čolaković

Nositelj:

Grad Otok

Partneri:

USPJEŠNO SE NASTAVLJA PROVEDBA PROJEKTA „IZGRADNJA PODUZETNIČKOG INKUBATORA U OTOKU“

Za Grad Otok može se reći da je vrlo uspješan u povlačenju sredstava iz EU fondova te je tako u posljednjih godinu dana ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava potpisano u vrijednosti višoj od 50.000.000,00 kuna za realizaciju raznih projekata. Jedan od tih projekata je i „Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok“. U tijeku su radovi na izgradnji poduzetničkog inkubatora koji će biti još jedan oblik poticanja razvoja poduzetništva na području grada Otoka.

Ukupna vrijednost projekta iznosi 13.491.178,72 kn, a financira ga Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj, OP-a Konkurentnost i kohezija 2014.-2020., intenzitet potpore je 100%. Projekt je započeo 1. listopada 2017. godine, a trajat će 24 mjeseca.

U sklopu projekta „Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok“ u poduzetničkoj zoni Otok gradi se moderna građevina površine 1.184,77 m² s ukupno 16 poslovnih prostora namijenjenih poduzetnicima. Radovi su u tijeku i njihov završetak predviđen je za lipanj 2019. godine te u kolovozu možemo očekivati njegove prve stanare. Grad Otok ovim projektom stvara uvjete za razvoj poduzetništva na svom području. Najam će prostora u prvoj godini poslovanja biti potpuno besplatan, a nadalje po subvencioniranim cijenama kako bi se poduzetnici-početnici postupno prilagodili tržišnim uvjetima poslovanja.

Partneri na projektu su Otočka razvojna agencija ORA i Poduzetnički inkubator BIOS iz Osijeka koji će svojim iskustvom doprinijeti da se projekt uspješno provede.

Poduzetnici će dobivati sve informacije potrebne za njihovo poslovanje. Također, održavat će se i specijalizirane edukacije namijenjene poduzetnicima. Tako je 16. studenoga 2018. godine održana edukacija „Od ideje do poduzetnice“ namijenjena prvenstveno ženama poduzetnicama i onima koje to tek žele postati. Svim sudionicama edukacije pružile su se korisne informacije vezane uz razvoj vještina i usvajanja specifičnih znanja o poduzetništvu te razvoju poduzetničke kulture. Pružile su im se i osnovne praktične informacije za pokretanje i uhdavanje samostalnog poslovanja u svrhu povećanja broja uspješnih i smanjenja neuspješnih poduzetničkih pothvata.

Svim prisutnim sudionicama održane edukacije predstavljene su poticajne mjere koje Grad Otok nudi kao pomoć u poslovanju.

Marija Čolaković

Grad Otok

Otočka razvojna agencija

ZAPOČELA PROVEDBA PROJEKTA REKONSTRUKCIJA I DOGRADNJA DJEČJEG VRTIĆA U OTOKU S PRATEĆIM SADRŽAJIMA

Projekt rekonstrukcije i dogradnje dječjeg vrtića u Otoku sa pratećim sadržajima i uređenjem okoliša financirat će se iz Programa ruralnog razvoja Republike Hrvatske za razdoblje 2014. – 2020., podmjera 7.4. „Ulaganja u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnih temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“ - provedba tipa operacije 7.4.1. „Ulaganja u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnih temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“.

Ukupna planirana vrijednost projekta iznosi 7.154.253,29 kuna te će u cijelosti biti financiran od strane Agencije za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju.

Cilj je projekta unaprjeđenje socijalne infrastrukture na području grada Otoka kroz modernizaciju odgojno-obrazovne infrastrukture i stvaranje primjerenog prostora za boravak većeg broja djece u vrtiću u skladu s Državnim pedagoškim standardima, stvaranje uvjeta za prijem djece jasličke dobi, poboljšanje energetske učinkovitosti zgrade te podizanje kvalitete života lokalnog stanovništva i specifičnih društvenih skupina kroz dostupnost

Rekonstrukcija i dogradnja dječjeg vrtića u Otoku
sa pratećim sadržajima i uređenjem okoliša

PROGRAM RURALNOG RAZVOJA 2014. – 2020.

planiranog ulaganja lokalnom stanovništvu, a posebno djeci i udrugama koje se bave djecom i mladima.

U tijeku je provedba postupaka javne nabave za odabir izvođača radova na samom objektu te nabava namještaja i opreme kako bi novi vrtić svojim mališanima bio što ugodniji za boravak i pružio što više mogućnosti.

Marija Čolaković

SANACIJA GROBLJANSKE KAPELE U KOMLETINCIMA

Projekt sanacije grobljanske kapele posvećene Blaženoj Djevici Mariji sufinanciran je sredstvima Ministarstva kulture kroz Program javnih potreba u kulturi Republike Hrvatske. Kapelicu je podignula obitelj Mateja Knolla iz Komletinaca 1858./59. na uzvisini mjesnog groblja, na mjestu prapovijesnog nalazišta tipa Tell, a Ministarstvo kulture ju je stavilo na listu zaštićenih kulturnih dobara Republike Hrvatske. Uz svoju povijesnu i kulturnu vrijednost, kapelica ima osobitu tradicijsku i

sentimentalnu vrijednost za svoje mještane. O njezinoj posebnosti i slikovitosti koja odražava život slavonskoga kraja govori i činjenica da su na toj lokaciji snimane scene za film Đuka Begović. Svjesni vrijednosti i važnosti očuvanja kulturne baštine za društvo i u želji da se na taj način očuva identitet zajednice, Grad Otok je realizacijom ovog projekta vratio kapelu njezinoj prvotnoj namjeni. Ukupna vrijednost projekta je 1.029,620,13 kuna.

Realizacijom ovog projekta spriječeno je daljnje propadanje kulturnog dobra, a kapela privedena određenoj tradicijskoj funkciji te se nadamo da će pobuditi zanimanje zaljubljenika u kulturnu baštinu.

Rekonstrukcijom kapele doprinijet će se zaštititi, očuvanju i unaprjeđenju zaštite kulturne baštine sukladno cilju Republike Hrvatske te mogućem razvoju kulturnog turizma i održivom razvoju.

Ksenija Huber

VIRGRAD – ODMORIŠTE U SRCU SPAČVE

Projekt "Pedalom u srednji vijek" sufinanciran je sredstvima Ministarstva turizma, a obuhvaća uređenje odmorišta na biciklističkoj ruti Srijem II. Odmorište je smješteno na samoj lokaciji srednjovjekovnog arheološkog nalazišta Virgrad, u srcu Spačvanskog bazena uz rijeku Virovi čime su kulturna i prirodna baština stavljene u funkciju razvoja turizma. Realizacijom projekta stvoren je neobičan, zanimljiv, poučan i vizualno atraktivan sadržaj koji će privući ne samo cikloturiste, nego i sve ljubitelje prirodne i kulturne baštine. Svrha projekta je obogaćivanje i razvoj javne cikloturističke infrastrukture i stvaranja nove atrakcijske osnove za razvoj turizma na području Otoka i Bošnjaka, što će doprinijeti konkurentnosti kontinentalnog turizma. Ukupna je vrijednost projekta oko 440.000,00 kuna. Nositelj projekta je Grad Otok, a partneri na projektu općina Bošnjaci i Otočka razvojna agencija.

Ksenija Huber

INFRASTRUKTURNI I KOMUNALNI RADOVI

Grad Otok ove je godine realizirao niz značajnih infrastrukturni i komunalnih projekata. Među njima posebno značajno mjesto zauzimaју radovi na izgradnji i modernizaciji javne rasvjete u ulicama R. Boškovića, E. Kvaternika, A. Šenoae, Hrvatskih mučenika i jednom dijelu ulice K. Držislava koji su u završnoj fazi. Vrijednost radova je 429.512,50 kuna. Također, u tijeku je postupak nabave energetske usluge u uštedi električne energije u javnoj rasvjeti Grada Otoka (naselja Otok i Komletinci), vrijednost usluge je 3.500.000,00 kuna čija se realizacija očekuje u prvoj polovini 2019. godini. Radi se o izgradnji LED rasvjete u oba naselja, projekt bi se financirao isključivo iz uštede u potrošnji električne energije za javnu rasvjetu. U sklopu radova predviđenih Programom gradnje za ovu godinu realiziran je projekt izgradnja ceste u Ratarskoj ulici u duljini od 200 metara. Ukupna vrijednost ovih radova iznosi 249.945,82 kuna, a izvođač radova je tvrtka Cestorad d.d., također su započeli radovi na izgradnji parkirališta ispred Vatrogasnog Doma u Komletincima prema inicijativi predsjednika Gradskog vijeća, a radove izvodi tvrtka Cestorad d.d. Vrijednost radova utvrđena je u

ukupnom iznosu od 211.408,36 kuna. Gradonačelnik Josip Šarić izrazio je zadovoljstvo što je Grad Otok ove godine u Proračunu za 2018. godinu mogao osigurati financijska sredstva za izgradnju parkirališta.

Završena je energetska obnova višestambene zgrade na trgu u Otoku.

Vlada Republike Hrvatske je u suradnji s Ministarstvom graditeljstva i prostornoga uređenja u srpnju 2014. godine donijela Program energetske obnove višestambenih zgrada od 2014. do 2020. godine, čije provedbeno tijelo je Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost.

Projekt su pripremili stanari u suradnji s Gradskim gospodarstvom d.o.o. Vinkovci kao upraviteljem zgrade, Gradom Otokom i Otočkom razvojnom agencijom. Njegova vrijednost je nešto više od 1,3 milijuna kuna od čega je iz fonda osigurano 794.000,00 kuna bespovratnih sredstava (Referentni broj Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava – KK.04.2.2.01.0186). Razdoblje provedbe projekta je od 01. listopada 2016. do 30. studenog 2018., u tom su periodu odrađene sve aktivnosti koje obuhvaća projekt, a tijekom proteklih nekoliko mjeseci izvršeni su radovi same energetske obnove.

Cilj projekta je energetska obnova zgrade radi smanjenja troškova grijanja, podizanje vrijednosti nekretnine i estetsko uređenje središta grada.

Kako bi višestambena zgrada bila u cijelosti obnovljena, Grad Otok financirao je radove koji nisu mogli biti financirani kroz sam projekt. Nastavno na prethodne radove, iz gradskog proračuna financirana je obnova krovišta stambenog objekta. U tijeku je uređenje poslovnih prostora u sklopu višestambene zgrade.

Uređenje poslovnih prostora višestambene zgrade - vrijednost radova 187.233,80 kuna, izvođač radova: tvrtka Brukvica d.o.o. za graditeljstvo, financirano u cijelosti iz gradskog proračuna.

Grad Otok i ove godine je nastavio ulagati u sportske objekte i infrastrukturu, što dokazuje financiranje navodnjavanja sportskih terena na stadionu u Otoku u iznosu od 125.000,00 kuna. Nadalje, pokrenut je postupak renoviranja i sanacije sportskih objekata te je Grad Otok u cijelosti financirao radove na uređenju krovne konstrukcije tribina na stadionu u Otoku u iznosu od 184.271,25 kuna i radove na sanaciji fasade i stupova tribina izvođene po tvrtki Varžić gradnja d.o.o.

Do kraja godine očekuju se radovi na postavljanju novog krovništva i grijanja na objektu na stadionu u Komletincima, a sljedeće godine planirani su radovi na izgradnji krovništva tribina u Komletincima. Ovakvim ulaganjem u sport i sportsku infrastrukturu još jednom je pokazano da Grad Otok sustavno vodi brigu o razvoju sporta na području Grada Otoka.

Jedan od značajnijih radova na građenju komunalne infrastrukture je svakako rekonstrukcija državne ceste u ulici K. P. Krešimira IV., B. Jelačića i Bosutskoj ulici sa biciklističkim stazama i kružnim tokom u središtu Otoka. Ukupna vrijednost radova je 7,5 milijuna kuna, financirano velikim dijelom od strane Hrvatskih cesta.

Ovih dana završeni su radovi na uređenju okoliša oko župne crkve u Otoku koji su trajali 3 mjeseca. Na uređenju, vađenju starih žardinjera i postavljanju novih opločnjaka radili su djelatnici komunalnog poduzeća Vranjevo d.o.o. za komunalne djelatnosti. Vrijednost radova je 1.045.531,20 kuna, a sve je financirano iz gradskog proračuna.

U tijeku je izrada projektne dokumentacije za cestu Otok – Bošnjaci, što je od izuzetne važnosti ne samo zbog bolje prometne povezanosti i povećanja sigurnosti prometa, nego i zbog značaja ove ceste za projekt „Vrata spačvanskog bazena i izgradnju bioekološkog centra na Virovima“.

U prvoj polovini 2019. godine izradit će se projektna dokumentacija za rekonstrukciju ceste u ulici J. J. Strossmayera i Bana Jelačića u Otoku (od INA-e do k.o. Privlaka).

Matea Drlječan

PROJEKT „ŽELIM RADITI – ŽELIM POMOĆI“ NAPUNIO SVOJU PRVU GODINU

Prošlo je godinu dana od potpisivanja Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava za provedbu projekta „Želim raditi – želim pomoći“. Tijekom prve godine projekt je pokazao svoje uspješne rezultate. U sklopu projekta odrađena je radijska emisija te je snimljena televizijska reportaža o projektu. Žene zaposlene u ovom projektu svoje korisnike obilaze svaki dan od ponedjeljka do petka. Korisnici svoje zadovoljstvo ne kriju, radost kad im žena dođe teško se može riječima opisati. Uz pomoć koju dobivaju kroz dostavu lijekova, namirnica, pomoć u pripremi obroka i ostale svakodnevne kućanske poslove kako bi im se olakšao život, korisnicima je najdraža psihosocijalna pomoć. Korisnici koji su sami najviše vole provesti vrijeme sa ženom uz razgovor i druženje. Kroz nekoliko mjeseci započet će obrazovanje, odnosno osposobljavanje 25 žena koje će steći dodatne kvalifikacije. Stjecanje dodatnih kvalifikacija doprinjet će njihovoj konkurentnosti na tržištu rada.

Agneza Novoselac

BOGAT PROGRAM MJESECA HRVATSKE KNJIGE I U GRADSKOJ KNJIŽNICI OTOK

Mjesec hrvatske knjige manifestacija je kojom se tijekom mjesec dana, od 15. listopada do 15. studenog nastoji na državnoj, ali i na lokalnim razinama govoriti o knjizi, promicati čitanje te na različitim programima okupljati sve one koje knjiga istinski zanima.

Ovogodišnja je manifestacija bila posvećena kulturnoj baštini. Glavna je tema bila "Baš baština", a geslo (U) čitaj nasljeđe!, pri čemu je osnovni motiv bila glagoljica kao posebnost hrvatske baštine, nacionalnog i kulturnog identiteta.

Gradska se knjižnica Otok pridružila ovoj vrijednoj manifestaciji kroz više od 20 programskih događanja.

Mjesec hrvatske knjige s naglaskom na baštini iskoristili smo kao priliku u kojoj smo najmlađima kroz razne radionice pokušali prenijeti spoznaje o glagoljici i o baštini koja nas okružuje. U goste su nam dolazila djeca iz našega vrtića te učenici Osnovne škole Vladimira Nazora iz Komletinaca te Osnovne škole Josipa Lovretića iz Otoka. Neki su u knjižnici svakodnevno, dok je nekima to bio prvi susret s knjižnicom pa smo ih nagradili i besplatnom godišnjom članarinom. Za najmlađe smo, uz tematske radionice koje je

vodila knjižničarka Anita Glavaš, organizirali i pričaonicu bajki s tetom-pričalicom i spisateljicom Katijom Romac iz Zagreba, na veliko oduševljenje djece.

U večeri poezije slavili smo i domaće pjesnike kroz glasove članova Udruge dramskih amatera "Josip Kosor" iz Otoka i glazbenu pratnju Ivana Stapića koji su stvorili predivan ugođaj izgovarajući stihove Vanje Radauša, Ivana Kozarca, Vladimira Kovačića, Slavka Mađera, Miroslava Slavka Mađera i Otočanina Darka Petar Štivičević.

U Mjesecu je knjige organizirana i dvodnevna akcija besplatnog upisa novih korisnika i popust na obnovu članarine za dosadašnje korisnike, akcija koja uvijek privuče velik broj naših sugrađana.

Kruna Mjesecu knjige bilo je predstavljanje knjige o otočkoj baštini, knjige autorice Marine Lombarović "Iz života na stanu".

Ovim smo se događanjima trudile širiti ideje i znanja, uspostavljati sinkronijske i dijakronijske relacije, dok tradicija prelazi ograničenja prostora i vremena.

Marijana Barnjak Jelić

PREDSTAVLJENA KNJIGA "IZ ŽIVOTA NA STANU" MARIJE MARINE LOMBAROVIĆ

Marija Marina Lombarović dugogodišnja je djelatnica i odgovornosteljica u otočkom vrtiću pa ju brojni Otočani i Komletinčani zovu teta Marina. Teta Marina ispratila je brojne generacije iz vrtićkih dana u školske dane, a uvijek se trudi prenijeti im nemjerljiva znanja i spoznaje, nerijetko i one o baštini i kraju kojemu je toliko privržena. Rođena u otočkoj obitelji, od svojih je početaka upijala svoju okolinu i pamtila sve što ju je okruživalo. Posljednjih se godina na poticaj odlučila još bolje oslušivati i zapisivati sjećanja ljudi koji su živjeli i još uvijek žive među nama. Dugo je godina pisala u Otočkome listu o životu na stanovima od kazivača koji su bili svjedoci tih vremena, ali pisala je i životu u Otoku.

Prikupljajući građu za svoje novinske crtice o otočkim stanovima Marina Lombarović stvorila je svojevrstni dokument. Taj je dokument ove jeseni uobličen u predivnu knjigu koja je

postala trajni spomenik jednom gradu, vremenu i kulturi jer ono što je zapisano i ostaje. Knjiga "Iz života na stanu" sastoji iz dvaju dijelova: "Kazivanja" i "Crtice iz otočkog života".

Prvi se dio odnosi na kazivanja bivših stanara o životu na stanu, a u drugom je dijelu riječ o pojedinim segmentima otočkog života.

Stanovi su u životu Slavonca imali značenje "proizvodnog pogona", ali su bili i stanoviti način života. Slavonac se poistovjećivao sa svojim stanom: tu se rađao, živio, umirao. Iz kazivanja čitatelj može saznati sve o izgledu stana i staništa: tu je koleba u kojoj se živjelo, gospodarske zgrade za stoku i spremišta za stočnu hranu, alati kojima se radilo.

U drugom se dijelu knjige "Crtice iz otočkog života" Marina Lombarović javlja kao zapisivačica i kao autorica pojedinih tekstova. Ima tu, također, kazivanja koja se odnose na život u selu, a autorica u nekim crticama govori o vlastitim iskustvima života na stanu. Važno je

napomenuti da je sve ispričano mirnim narativnim stilom, uostalom sve je prethodno objavljivano u Otočkom listu, pa je i stil prilagođen tomu. U nekima se od tih tekstova osjeća i feljtonistički stil.

Ova knjiga obuhvaća život Otočana sa svih aspekata i u svemu se osjeća nostalgija, gotovo tuga za minulim vremenima.

Knjiga je našim sugrađanima predstavljena 15. studenog pred punom dvoranom Doma kulture, a predstavljanje su organizirali Gradska knjižnica Otok i Grad Otok koji je i izdavač ove vrijedne knjige. U ime Grada Otoka govorio je pročelnik Mirko Martinović, a detaljno je o njezinom sadržaju i značenju govorila i urednica Mira Bošnjaković. Autorica se na kraju zahvalila svima koji su utkali svoje vrijeme, trud i ljubav da knjiga dođe u našu knjižnicu i naše domove. Svojom su pjesmom sve oduševili i članovi Muške pjevačke skupine "Suvadžije" pod vodstvom svog predsjednika Ivana Vrbata.

Marijana Barnjak Jelić

USPJEŠNO ORGANIZIRANA PRIREDBA „U VELIKOJ SOBI“

U subotu 3. studenog održan je drugi glazbeno-scenski prikaz jesensko-zimskog divana „U velikoj sobi“ u organizaciji Udruge „Pisanac“ iz Otoka.

Ova je priredba zamišljena kao interaktivno druženje ženskih i muških pjevačkih skupina i tamburaških sastava na sceni. Opuštenog je i šaljivog karaktera, a cilj joj je kroz pjesmu i priče iz usmene predaje i današnjeg vremena njegovati izvorne slavonske – šokačke dijalekte, nošnju i običaje te povezivati istomišljenike i promicati kulturnu ostavštinu šokačkog stanovništva. Udruga „Pisanac“ neumorno radi tijekom cijele godine, a da imaju snage i volje za puno toga, govori i ova priredba koju je osmislio predsjednik Ivan Vrbat, uz potporu voditelja pjevanja Josipa Neralića. Članovi udruge ove su godine nastupali u Otoku, Komletincima, Andrijaševcima, Velikoj Kopanici, Beravcima, Babinoj Gredi u kojoj su članovi Muške pjevačke „Suvadžije“ zajedno s otočkim tamburašima osvojili nagradu za najbolju interpretaciju bećarca među 14 pjevačkih skupina. Članovi su predstavljanjem i nošenjem ruha na raznim natjecanjima. U Antinu i Starim Mikanovcima ostvarili su prvo mjesto, dok su u Đakovu bili drugi. Uspješno su organizirali VIII. po redu smotru „U Otoku

moba“, fotografirali se za kalendar te snimili emisiju „Život piše priče“ u suradnji s Vinkovačkom televizijom i još mnogo toga.

Priredba „U velikoj sobi“ organizirana je u suradnji s čuvarima bošnjačkih napjeva i slavonskih pjesama Muškom pjevačkom skupinom „Baće“ i njihovim pratiteljicama Ženskom pjevačkom skupinom „Bošnjačke snaše“. Članovi svoje zahvale upućuju gospođi Miri Bošnjaković, Ljubici Lombarović – Đurković, Ani Kovačić – Mataginoj, Anici Lukinac – Ilarkovoj, Evi Trbljanić – Vukovoj, Marici Štivičević – Kataninoj, Marici Tucaković – Maršinoj te obiteljima Marković – Iličinima,

Kovačić – Marinkovima, Trbljanić – Pićurkinima, Trbljanić – Andrićevima, Ozdanovac – Karlinima, Lukinac – Božinima, Galović – Barišinima, Brnatović – Brnatovima i Bošnjak – Karalinima koji im nesebično pomažu svojim kazivanjima te ustupaju svoje, kroz generacije čuvano, ruho za natjecanja kao i namještaj i rekvizite za potrebe smotri „U Otoku moba“ i „U velikoj sobi“. Ta suradnja zaista pokazuje povezanost s građanima Otoka s ciljem zaštite i promoviranja naše kulturne baštine! Zahvale upućuju i Gradu Otoku i svim sponzorima i donatorima koji im pružaju financijsku potporu.

Marijana Barnjak Jelić

PROGRAMI PRIMARNE POLJOPRIVREDE, PODUZETNIŠTVA I OBRTNIŠTVA, ZAPOSŁJAVANJA U POLJOPRIVREDI TE RURALNOG TURIZMA I AUTOHTONE GASTRO PONUDE

Gradsko vijeće grada Otoka na 11. sjednici održanoj 29. lipnja 2018. godine, temeljem članka 21. statuta Grada Otoka (Službeni vjesnik Vukovarsko-srijemske županije br. 14/09., 4/13. i 06/18) je usvojilo programe primarne poljoprivrede, poduzetništva i obrtništva, zapošljavanja u poljoprivredi te ruralnog turizma i autohtone gastronomske ponude.

Javni je poziv trajao od 28. kolovoza 2018. do 27. listopada 2018. godine u kojem je pristiglo 45 prijava.

Program poticanja primarne poljoprivrede na području Grada Otoka za razdoblje od 2018. - 2020. godine

Sufinanciranje kapitalnih ulaganja u polj. i stočarstvu (MJERA 1)

Pristigle prijave: 18 – Odobreno: 10

Potpore za proširenje stočnog fonda (MJERA 2)

Pristigle: 2 – Odobreno: 2

Poticaji za uzgoj povrća, voća, cvijeća, gljiva (MJERA 5)

Pristigla: 1 – Odobreno: 1

Program poticanja razvoja poduzetništva i obrtništva na području Grada Otoka za razdoblje od 2018.- 2020. godine

Pristigle prijave: 22 – Odobrene: 21

Potpore za otvaranje novih radnih mjesta, novo zapošljavanje i samozapošljavanje (MJERA 1.1)

Pristigle prijave: 5 – odobreno: 5

Potpore za razvoj poduzetništva i obrtništva mladih i potpore za pokretanje gospodarskih aktivnosti poduzetnika početnika (MJERA 1.2)

Pristigle prijave: 3 – Odobreno: 3

Potpore za nabavu i ugradnju strojeva i opreme (MJERA 1.3)

Pristiglo: 13 – odobreno: 12

Potpore za stručno obrazovanje i osposobljavanje zaposlenika (MJERA 3.1)

Pristigla: 1 – Odobrena: 1

Program poticanja zapošljavanja u poljoprivredi i ruralnog razvoja na području Grada Otoka za razdoblje od 2018.- 2020. Godine.

Potpore za otvaranje novih radnih mjesta, novo zapošljavanje i samozapošljavanje (MJERA 1)

Pristigle prijave: 2 – Odobrene: 1

Program razvoja ruralnog turizma i autohtone gastronomske ponude na području Grada Otoka za razdoblje od 2018. godine do 2020. godine

Na ovaj program nije pristigla ni jedna prijava.

Marko Spajić

ZAVRŠETAK ŠOKAČKE MAGISTRALE

Završen je najveći dio radova na rekonstrukciji državne ceste DC537 Otok – Slakovci u dužini cca 7,5 km. Dio je to Šokačke magistrale kojim se Otok prometno povezuje s Vukovarom, što će sigurno biti korisno i stanovnicima općine Vrbanja, Drenovci i Gunja. S druge strane, Vukovar i općina Stari Jankovci sada imaju brži pristup autocesti Zagreb – Lipovac. Radovi su započeli u ožujku ove godine kada nas je, tom prigodom, posjetio ministar mora, prometa i infrastrukture Oleg Butković. Ovaj projekt vrijedan 20 milijuna kuna od iznimnog je značaja za prometni sustav Vukovarsko-srijemske županije, odnosno povezivanje rubnih dijelova županije koji su dosad bili izolirani. Početkom iduće godine planira se svečanost otvorenja ceste.

Marija Nikolić

DNEVNI BORAVAK ZA STARIJE ZAPOČEO S RADOM U KOMLETINCIMA

Međunarodni se dan starijih osoba od 1991. godine obilježava svake godine 1. listopada. Ovaj je dan utemeljen u cilju podizanja svijesti o pitanjima koja se tiču starijih osoba, poput doprinosa starijih osoba društvu, ali i procesa starenja.

Proglašenjem Međunarodnog dana starijih osoba države se želi potaknuti da starijim članovima osiguraju zadovoljenje njihovih potreba i omogućće im sudjelovanje u društvu u skladu s njihovim fizičkim i intelektualnim sposobnostima. Upravo se tim motivom poveo i Grad Otok koji je u Komletincima započeo provedbu programa "Dnevni boravak za starije" koji Republika Hrvatska, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku već dugi niz godina provodi u Otoku. U Komletincima je u novom sjaju zablistao prostor Mjesnoga ureda i jedan će dio služiti upravo osobama treće životne dobi. Program je jednak onome u Otoku, a dnevni će boravak voditi i novozaposlena djelatnica Josipa Vicić iz Komletinaca koja će od ponedjeljka do petka u vremenu od 7 do 15 sati biti na raspolaganju.

Program dnevnoga boravka u Otoku i Komletincima jedan je od načina promicanja kvalitete života i aktivnog starenja pa pozivamo sve da se pridruže.

Ivana Blašković

POTPORE ZA OGRJEV UMIROVLJENICIMA I STARIJIM OSOBAMA

Na inicijativu Gradske udruge umirovljenika VSŽ Otok, Gradsko vijeće Grada Otoka na sjednici 28. ožujka 2018. godine donosi Odluku o dodjeli potpore za nabavku ogrjeva ili plaćanja troškova ogrjeva. U proračunu za 2018. godinu osigurano je 200.000,00 kuna. Ovim programom obuhvaćeni su umirovljenici te osobe starije od 65 godina, a svoje pravo je iskoristilo više od 400 osoba s područja Otoka i Komletinaca. Svjesni vremena u kojem živimo, Grad Otok kroz svoje potpore građanima želi olakšati život, a velik broj umirovljenika znatna novčana sredstva izdvaja upravo za ogrjev uoči početka sezone grijanja. U želji da svoje umirovljeničke dane naši sugrađani provedu što bezbrižnije, gradska uprava i gradonačelnik složili su se da se ova akcija treba provoditi i ubuduće.

Tomislav Šarić

GRAD KUPIO DVA VOZILA

Zbog povećane potrebe prijevoza članova udruga, klubova i ostalih potreba, a radi smanjenja troškova prijevoza od strane drugih prijevoznih poduzeća, Grad je pristupio nabavi vozila.

Nabavljena su dva vozila putem javne nabave, gdje su odabrane najpovoljnije ponude.

Veće vozilo – mini bus, kupljen je putem leasinga na tri godine. Vozilo je marke Opel Movano, broj putničkih mjesta 16 + 1, sveukupne vrijednosti 286.188,96 kuna.

Manje vozilo je rabljeni kombi, marke Opel Vivaro, broj putničkih mjesta 8 + 1, ukupne vrijednosti 203.187,84 kuna.

Vozila su nabavljena za potrebe Grada, gradskih udruga i klubova te za ostale opravdane svrhe.

Marija Nikolić

GRAD OLAKŠAO NABAVU UDŽBENIKA RODITELJIMA OSNOVNOŠKOLACA

U Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Komletincima i Osnovnoj školi Josipa Lovrečića u Otoku održane su priredbe povodom početka školske godine 2018./2019.

Ravnateljice Katica Novoselac i Marina Beuk uvodnim su govorom pozdravile učenike, a osobito prvašice koji su došli u pratnji roditelja.

Učenicima je uspjeh na njihovom putu zaželio i zamjenik gradonačelnika

Zvonimir Pućo izrazivši želju da ih dogodne bude još više.

Raspolažući ove godine sa znatno većim proračunskim sredstvima, Grad Otok je odlučio financirati nabavu udžbenika svim osnovnoškolcima koji imaju prebivalište na području Otoka i Komletinaca.

Iz gradskog proračuna izdvojeno je 75.865,00 kuna za nabavu udžbenika za osnovnoškolce u Komletincima

koji su ih dočekali u ponedjeljak, prvog dana nastave, na njihovim školskim klupama. Roditelji otočkih učenika pojedinačno su predavali zahtjeve u gradskoj upravi kojima je za troškove nabave udžbenika isplaćeno ukupno 310.080,00 kuna.

Svjesni troškova školovanja i dugogodišnjeg smanjenja broja učenika u našim školama, Grad Otok nastoji zaustaviti negativne trendove.

Učenicima želimo puno uspjeha i puno radosti na putu koji je pred njima!

Marija Nikolić

DANI OTVORENIH VRATA HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI – PROGRAM U ČAST JOSIPU LOVRETIĆU

Centar za znanstveni rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Vinkovcima, u sklopu Dana otvorenih vrata, organizirao je 6. studenog program posvećen Josipu Lovreću, povodom 70. obljetnice njegove smrti, ali i u kontekstu Europske godine kulturne baštine.

Na tribini su govorili mr. sc. Luka Marijanović, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, mr. sc. Ljubica Gligorević, muzejska savjetnica, Gradski muzej Vinkovci, profesor Mirko Martinović i dr. sc. Anica Bilić, ravnateljica Centra za znanstveni rad HAZU u Vinkovcima.

U sklopu programa prikazan je dokumentarni film HRT-a o Josipu Lovreću te je priređena izložba.

Marija Nikolić

POSJET SAJMU „DANI MLADOG MASLINOVOG ULJA“ U VODNJANU

U Vodnjanu (Dignano) su od 16. do 18. studenog održani 14. dani mladog maslinovog ulja.

Na sajmu su se, među stotinjak izlagača, uz potporu Grada Otoka predstavila četiri obiteljska poljoprivredna gospodarstva: Mareljić, Lovrić Jovanović, Ferbežar i Sotinac. Dani mladog maslinovog ulja u prijateljskom gradu Vodnjanu manifestacija je na kojoj su izlagači prvenstveno proizvođači maslinovog ulja, ali i drugih autohtonih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Osobitu čast iskazala je predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović posjetivši štand Grada Otoka i poželjevši obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima puno poslovnog uspjeha u daljnjem radu!

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar – Kitarović ocijenila je kako maslinova ulja i brojni drugi poljoprivredni proizvodi koji odražavaju nevjerojatnu raznolikost i autentičnost nose mnogostruke gospodarske koristi: radna mjesta, razvoj ruralnih područja, unaprjeđenje turističke ponude i promidžbu Hrvatske u svijetu. Naglasila je kako „poljoprivrednicima trebamo pružiti potporu kako bismo osnažili njihov položaj na tržištu i pokazati da cijenimo prinos razvoju gospodarstva i ruralnih sredina. (...) Jednako je

važno da građani shvate koliko je rada, znanja i predanosti potrebno za proizvodnju kvalitetne hrane, uz istodobno

poštivanje postulata održivosti, napose očuvanja klime i okoliša“.

Marija Nikolić

GRADONAČELNIK JOSIP ŠARIĆ NA SJEDNICI SAVJETA ZA SLAVONIJU, BARANJU I SRIJEM

U Belome se Manastiru 21. rujna održala 6. sjednica Savjeta za Slavoniju, Baranju i Srijem, kojim predsjedava premijer Andrej Plenković. Uz premijera, ministre, župane, načelnike općina i gradonačelnike i druge uključene u rad Savjeta, sjednici je prisustvovala i povjerenica Europske komisije za regionalnu politiku Corina Cretu koja je boravak u Slavoniji iskoristila za izravan susret s građanima. Na sjednici je bio i gradonačelnik Josip Šarić u svojstvu člana Savjeta.

Vlada je najavila nova ulaganja u istok Hrvatske kako bi se smanjilo siromaštvo i povećao standard stanovnika pet slavonskih županija. Riječ je o projektima koji se ostvaruju pomoću fondova Europske unije. Za potpisivanje je toga dana pripremljeno 11 novih ugovora ukupne vrijednosti 640 milijuna kuna, a 70 % stiže iz europske blagajne.

U uvodnom govoru premijer Andrej Plenković istaknuo je kako je od 19 milijardi kuna, koliko je predviđeno osigurati u sklopu Projekta "Slavonija, Baranja i Srijem", dosad ugovoreno 7,9 milijardi kuna, što je oko 42 % predviđenih sredstava. Kao posebno važan projekt i strateški prioritet u

Baranji premijer je istaknuo dovršetak međunarodnog prometnog koridora 5C, što znači bolje povezivanje s Mađarskom, a nastavkom njegove izgradnje u BiH te završetkom, naša mreža autocesta, kako je rekao, "dobiće novu dimenziju u smislu turističkog razvoja i boljeg prometnog povezivanja cijele srednje Europe s Jadranom. Od toga ćemo svi zajedno imati veliki gospodarske koristi, a posebice Baranja, sa svojim razvojnim prioritetima", poručio je premijer Plenković.

Marija Nikolić

POSJET LOVRETIĆEVOM GROBU

U povodu 70. obljetnice smrti Josipa Lovretića izaslanstvo Grada Otoka, Kulturno-umjetničkog društva „Josip Lovretić“ i Udruge „Pisanac“ Otok te Kulturno-umjetničkog društva „Filipovčice“ Komletinci posjetilo je 27. listopada mjesto Čardak (BiH) gdje je 1948. godine umro i sahranjen na samostanskom groblju ovaj veliki uglednik hrvatske etnografije. Molitvu kod groba predvodio je vlč. Pavo Kopic, župnik Župe Žalosne Gospe.

Mirko Martinović

NOVOSTI IZ VRANJEVA

OBAVIJEST o prikupljanju miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i reciklabilnog komunalnog otpada

Poštovani korisnici usluge odvoza otpada,

upoznati ste s dosadašnjim mogućnostima razdvajanja otpada, putem spremnika za odvajanje papirnatog i kartonskog otpada, vreća za staklo, kao i vreća za plastiku.

Također ste upoznati s mogućnosti dolaska na reciklažno dvorište i odlaganja raznih vrsta otpada.

Dugogodišnji ste naši korisnici te Vas ovim putem obavještavamo o novim pogodnostima vezanim uz gospodarenje otpadom na području grada Otoka, kao i dosadašnjim mogućnostima.

19. siječnja 2018. godine Gradsko vijeće Grada Otoka donijelo je Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada Otoka.

Donošenjem spomenute Odluke, povećavaju se mogućnosti vezane uz gospodarenje otpadom, kao i općenita kvaliteta usluge prikupljanja otpada.

Reciklažno dvorište nastavlja s dosadašnjim načinom rada, odnosno radnim danima, od ponedjeljka do petka od 7 do 15 sati u Poduzetničkoj zoni Skorotinci te srijedom produženo do 20 sati.

Zaprimaju se sljedeće vrste otpada: PROBLEMATIČNI OTPAD - otapala, kiseline, lužine, fotografske kemikalije, pesticidi, fluorescentne cijevi i ostali otpad koji sadrži živu, odbačena oprema koja sadrži kloroflourougljike, ulja i masti (bez jestivih ulja i masti),

boje, tiskarske boje, ljepila i smole koje sadrže opasne tvari, deterdženti koji sadrže opasne tvari, citotoksici i citostatici, olovne baterije, nikal-kadmij baterije, baterije koje sadrže živu i nesortirane baterije i akumulatori koji sadrže te baterije, odbačena električna i elektronička oprema koja sadrži opasne komponente, drvo koje sadrži opasne tvari, ambalaža koja sadrži ostatke opasnih tvari ili je onečišćena opasnim tvarima, metalna ambalaža koja sadrži opasne krute porozne materijale (npr. Azbest), uključujući prazne spremnike pod tlakom

OSTALI OTPAD - otpadni papir (ambalaža od papira i kartona, papir i karton), otpadni metal (ambalaža od metala, metali), otpadno staklo (staklena ambalaža, staklo), otpadna plastika (ambalaža od plastike, plastika), otpadni tekstil (tekstil i odjeća), krupni (glomazni) otpad, jestiva ulja i masti, boje, tiskarske boje, ljepila i smole koje ne sadrže opasne tvari, deterdženti koji ne sadrže opasne tvari, lijekovi (bez citotoksika i citostatica), baterije i akumulatori (bez baterija koje su navedene pod problematičnim otpadom), električna i elektronička oprema (bez električne i elektroničke opreme navedene pod problematičnim otpadom)

Napomena: Otpad doveženu reciklažno dvorište mora biti odvojen te ne smiju biti umiješane različite vrste otpada.

Građevinski otpad se zaprima bez naknade svim fizičkim osobama, do težine od 200 kg. Sav građevinski otpad iznad 200 kg naplaćuje se u iznosu 40,00 kn po toni. Ostale vrste otpada fizičke osobe na reciklažno dvorište mogu donijeti bez naknade.

Pravne su osobe u mogućnosti odložiti otpad u reciklažno dvorište uz naknadu, sukladno cijeniku Vranjeva d.o.o.

Upute o postupanju s biorazgradivim komunalnim, reciklabilnim komunalnim i glomaznim otpadom.

Papir i karton odlažu se u plave spremnike volumena 120 l. U papir i karton odlaže se isključivo papir i karton i ne odlaže se tetrapak i slične ambalaže sačinjene od nekoliko različitih komponenti.

Metali i tekstil odlažu se u vlastitu ambalažu. Pojam "vlastita ambalaža" označava odlaganje tekstila, odnosno metala, u ambalaži po vašem izboru te ona može biti kartonska (kutija), drvena (kutija) ili plastična (vreća).

Plastika se odlaže u žute vreće zapremnine 120 L. U vreći se smije nalaziti isključivo plastika, bez ambalaža ili otpada sačinjenih od nekoliko različitih komponenti.

Staklo se odlaže u zelene vreće zapremnine 120 l. U vreći se smije nalaziti isključivo staklo, bez ambalaža ili otpada sačinjenih od nekoliko različitih komponenti.

Prikupljanje bio otpada vrši se putem spremnika za odlaganje bio otpada, volumena 80 l i 120 l uz Vašu naknadu, s drugom opcijom u vidu odlaganja bio otpada u komposterima koji će se uručivati po želji i bez naknade i koji će se nalaziti na području vlasnika nekretnine te će u tom slučaju bio otpad, kao i njegov krajnji produkt kompost, ostajati u vlasništvu proizvođača istog, bez dodatnih naknada.

Prikupljanje glomaznog otpada vrši se po pozivu, jednom godišnje na adresi vlasnika nekretnine, do volumena 2 m³. Sav glomazni otpad koji prelazi volumen od 2 m³ dodatno se naplaćuje.

Napomena: Korisnici usluge koji ne razdvajaju na način na koji je to opisano i koji odlažu nerazvrstan otpad podliježu novčanim kaznama.

Upute za postupanje s miješanim komunalnim otpadom

Miješani komunalni otpad odlaže se u zelene spremnike volumena 120 i 240 l. U spremniku za miješani komunalni otpad ne smije se nalaziti plastika, staklo, tekstil, metal, papir, bio otpad, glomazni otpad kao ni ostale vrste otpada koje se mogu predati na reciklažnom dvorištu. U suprotnom, korisnici usluge podliježu novčanim kaznama. U miješani komunalni otpad odlaže se i tetrapak i slične ambalaže sačinjene od nekoliko različitih komponenti. Na dan skupljanja miješanog komunalnog otpada, korisnik usluge mora iznijeti spremnik ispred svoje nekretnine, uz prometnicu, ranije od 7 sati.

Raspored prikupljanja metala, tekstila, biootpada, stakla, plastike i glomaznog otpada

Vrsta otpada, vrsta spremnika, broj odvoza i raspored prikupljanja:

1. Metal
Vlastita ambalaža
Po pozivu (1 x kvartalno)
Jednom u tri mjeseca po nekretnini, neovisno o mjestu stanovanja (Otok ili Komletinci)
2. Tekstil
Vlastita ambalaža
Po pozivu (1 x kvartalno)
Jednom u tri mjeseca po nekretnini, neovisno o mjestu stanovanja (Otok ili Komletinci)
3. Biootpad
Smeđi PVC spremnik 80 l
120 l (2 x mjesečno)
Drugi petak u mjesecu i četvrti petak u mjesecu, neovisno o mjestu stanovanja (Otok ili Komletinci)

4. Glomazni otpad
Rasuto
Po pozivu (1 x godišnje)
Jednom u godini dana – do 2 m³ bez naknade, neovisno o mjestu stanovanja (Otok ili Komletinci)
5. Staklo
Vreća
120 l (1 x mjesečno)
Drugi petak u mjesecu u Komletincima
Četvrti petak u mjesecu u Otoku
6. Plastika
Vreća
120 l (1 x mjesečno)
Drugi petak u mjesecu u Komletincima
Četvrti petak u mjesecu u Otoku

Plan i program odvoza miješanog komunalnog otpada, papirnatog i kartonskog otpada

od 1. siječnja 2018. godine

Odvoz miješanog komunalnog otpada (Zelena kanta)

Ponedjeljak:
Bana Jelačića, Dalmatinska, Bosutska, A. Hebranga, Đ. Basaričeka, Zagrebačka, Vinkovačka, K. Branimira, F. Račkog, T. Ujevića, K. Višeslava, A. Šenoe, R. Boškovića, E. Kvaternika, Hr. mučenika, J. Lovrećića, K. Držislava, Varošćica.

Utorak:
I. Meštrovića, J. Kozarca, Velebitska, Ratarska, M. Gupca, Čistine, K. P. Krešimira IV., Trg k. Tomislava, A. Stepinca, Kolodvorska, I. Gundulića, V. Nazora, Z. Frankopana, Lj. Gaja, B. Radića, Gradinci, J. Kosora, Slavonska, Bageri i A. Starčevića.

Srijeda:
J. J. Strossmayera (Otok) i Komletinci (cijelo naselje)

Odvoz papirnatog i kartonskog otpada (Plava kanta)

Prvi petak u mjesecu: Komletinci (cijelo naselje), J. J. Strossmayera, B. Jelačića,

Dalmatinska, Bosutska, A. Hebranga, Đ. Basaričeka, Zagrebačka, Vinkovačka, K. Branimira, F. Račkog.

Treći petak u mjesecu:
T. Ujevića, K. Višeslava, A. Šenoe, R. Boškovića, E. Kvaternika, Hr. mučenika, J. Lovrećića, K. Držislava, Varošćica, I. Meštrovića, J. Kozarca, Velebitska, Ratarska, M. Gupca, Čistine, K. P. Krešimira IV., Trg k. Tomislava, A. Stepinca, Kolodvorska, I. Gundulića, V. Nazora, Z. Frankopana, Lj. Gaja, B. Radića, Gradinci, J. Kosora, Slavonska, Bageri i A. Starčevića.

Napomena: Pravnim osobama papirnat i kartonski otpad odvozi se prvi i treći petak u mjesecu, neovisno gdje se nalaze.

U ODNOSU NA PRETHODNE GODINE, RASPORED ODVOZA MIJEŠANOG KOMUNALNOG OTPADA I PAPIRNATOG I KARTONSKOG OTPADA JE PROMIJENJEN TE SE NOVI RASPORED (KOJI JE PRIKAZAN U GORNJIM REDOVIMA) PRIMJENJUJE S 1. SIJEČNJA 2018.

Animalni otpad i postupanje

Svake godine korisnici su u mogućnosti na reciklažnom dvorištu odložiti animalni otpad koji je nastao kao nusproizvod svinjokolja.

Otpad se može odložiti u razdoblju od 1. studenog tekuće do 31. siječnja iduće godine.

Kontakt-podatci i način podnošenja zahtjeva za preuzimanje komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge

Zahtjev možete podnijeti na telefonski broj 032/395-358, email vranjevo@net.hr ili osobnim dolaskom u upravu Vranjeva, V. Nazora 1/I, 32 252 Otok.

Tomislav Marić

UPOZNAVANJE UČENIKA SA SORTIRANJEM OTPADA

Reciklažno dvorište grada Otoka posjetili su drugi i treći razredi OŠ Josipa Lovretića u pratnji učiteljica Martine Baković, Darije Gongeta i Martine Spajić.

Kroz sat vremena prolaska reciklažnim dvorištem, djelatnici Vranjeva učenicima su pokazali na koji se način barata otpadom i kako se skladišti. Na kraju prolaska dvorištem, učenici su uspješno riješili kratki test iz tematike sortiranja otpada.

Tomislav Marić

OBVEZA MIKROČIPIRANJA PASA

Gradonačelnik Josip Šarić donio je Odluku o financiranju mikročipiranja i prvog cijepjenja pasa na području grada Otoka u 2018. godini koja je stupila na snagu 1. listopada 2018. godine. Odlukom su obuhvaćeni ukupni troškovi mikročipiranja i prvog cijepiva protiv bjesnoće, a vlasnici i skrbnici pasa koji do tada nisu mikročipirali ili prvi put cijepili protiv bjesnoće svoje pse, mogu to učiniti besplatno. Cilj odluke jest da svaki pas na području Grada bude mikročipiran i cijepjen budući da je to zakonska obveza po osnovi Zakona o veterinarstvu i Zakona o zaštiti životinja. U suprotnom, zakon propisuje novčane kazne za nemikročipiranje. Fizičkim osobama prijete novčana kazna do 6000 kuna ukoliko se utvrdi da vlasnik ili skrbnik psa nije izvršio obvezu mikročipiranja. Označavanje psa mikročipom ima koristi kao što je brza i jednostavna identifikacija psa koja omogućava vraćanje izgubljenoga psa vlasniku, a također onemogućava nesavjesnim vlasnicima napuštanje psa. Stoga je opravdano mišljenje da će se povećanjem broja mikročipiranih pasa smanjiti broj napuštenih pasa što je još jedan od ciljeva Odluke o financiranju mikročipiranja i prvog cijepjenja pasa na području grada Otoka u 2018. godini. Zbrinjavanje, kastracija, oglašavanje te udomljavanje napuštenih pasa na teret je zajednice.

U tijeku je kontrola mikročipiranja pasa koju provodi komunalni redar grada Otoka. Tijekom kontrole utvrđuje se tko je vlasnik psa te da li je pas mikročipiran i cijepjen. Većina građana savjesno i odgovorno brine o svojim kućnim ljubimcima. Ukoliko komunalni redar utvrdi da pas nije mikročipiran i/ili cijepjen, upućuje vlasnika da ispune tu zakonsku obvezu koju u potpunosti financira Grad Otok.

Inicijativa gradonačelnika je i akcija udomljavanja napuštenih pasa sa ulica Otoka i Komletinaca. U tom pogledu, gradonačelnik je donio Odluku o jednokratnoj financijskoj pomoći pri udomljavanju pasa koja je stupila na snagu 7. studenog 2018. godine. Odlukom je propisana jednokratna novčana pomoć od čak 3000 kuna za udomitelja psa. Inicijativa udomljavanja imala je pozitivan odjek i polučila odlične rezultate. Udomljeni su psi koji su aktom komunalnog redara utvrđeni kao napušteni psi, a udomljen je i pas iz Veterinarsko-higijeničarskog servisa Tip-Tip i skloništa za životinje iz Vinkovaca s kojim Grad ima sklopljen ugovor. Gradonačelnik je također dobio pohvalu za promoviranje važnosti udomljavanja napuštenih pasa od Mreže za zaštitu životinja koja se aktivno zalaže za prava životinja. Razmatra se nastavak financiranja mikročipiranja i cijepjenja pasa i u 2019. godini s ciljem zadovoljnih vlasnika pasa sa područja Otoka i Komletinaca te tendencijom ka nultoj stopi napuštenih pasa na ulicama našega grada.

Stoga se apelira na građane Otoka i Komletinaca da budu savjesni i odgovorni vlasnici svojih kućnih ljubimaca te da izvrše svoju zakonsku obvezu mikročipiranja pasa.

Dijana Grgić

VELIKE NAGRADE ZA MALONOGOMETNI TURNIR

Ove je godine održan malonogometni turnir "Otok 2018." na kojem su se natjecali malonogometaši u kategorijama pionira, kadeta i seniora, ali se odigralo i nekoliko veteranskih utakmica na opće oduševljenje svih posjetitelja turnira. Organizator turnira bio je U.O. Bistro „Plavo-bijeli“ uz pokroviteljstvo gradonačelnika Josipa Šarića i Grada Otoka. Fond nagrada, koje je osigurao Grad Otok, iznosio je 47.000,00 kuna.

Završnica najiščekivanije kategorije seniora igrana je 21. i 22. kolovoza kada su se u prvoj polufinalnoj utakmici turnira susrele ekipe "Osječko" i "Namještaj Zelac" u kojoj je Sesar "Osječko" uvjerljivo slavilo sa 6:1. Druga polufinalna utakmica odigrana je između ekipa relativno lokalnih kafića C.B. "Chicago" i C.B. "Paleo" u kojoj je pobjedu od 2:7 odnijela bronoga ekipa "Palea". Utakmica za treće mjesto igrana je između gubitnika polufinalnih utakmica "Namještaj Zelac" i C.B. "Chicago". Mladoj ekipi "Zelca" ipak je bila prevelik zalogaj ekipa iskusnih momaka iz privlačkog kafića pa je tako C.B. "Chicago" odnio pobjedu 3:6 i zaslužio uzeo pehar trećeg mjesta i pet tisuća kuna. Finalna, i najprestižnija, utakmica turnira, za koju su tribine i daske na marginama malonogometnog terena bile popunjene do posljednjeg mjesta, igrana je između ekipa "Osječko" i C.B. "Paleo". Po izrazito glasnom zvižduku suca Vučka za početak dvoboja bilo je evidentno da će ova utakmica biti dramatična, nabijena tenzijama i neizvjesna. Bronogi igrači "Palea" svojom run 'n' gun igrom dostojno su parirali starim iskusnjarama iz uigrane ekipe "Osječkog", ali mirnoća i, prije svega, talent pojedinaca iz redova

"Osječkog" ipak su presudili nestrpljivom "Paleu". Utakmica je završila pobjedom ekipe "Osječkog" 6:4 i slijedom toga su osvojili prvo mjesto i novčanu nagradu od 20 tisuća kuna, dok se ekipa C.B. "Palea" morala zadovoljiti peharom za drugo mjesto i novčanom nagradom od 10 tisuća kuna. Fair Play ekipa turnira je bila ekipa "Vatreni D-Bar Otok" koji su svojim poštenim i komičnim nastupima opravdali tu utješnu nagradu. Razočaranje turnira je bila entuzijastična ekipa "Vodovoda" koja je puno obećavala na početku, ali su zbog izostanka 5-6 igrača i manjka sreće doživjeli krah u četvrtfinalu. Turnir je okončan uz prigodnu svečanost dodjele nagrada koje su uručivali Zdenko Sesar, Mile Matanović i gradonačelnik Josip Šarić.

KONAČNI POREDAK MALONOGOMETNOG TURNIRA "OTOK 2018"

PIONIRI:
1. OTOČKI MOMCI (1.500 kuna)
2. REAL MIX (1.000 kuna)
3. C.B. KENGUR (500 kuna)

Najbolji igrač:
DEJAN VESELINOVIĆ (KENGUR)

Najbolji strijelac:
JOSIP ČEKIĆ (REAL MIX)

Najbolji vratar:
LUKA VIDRAĆ (REAL MIX)

KADETI:

1. PIZZERIA VATIKAN A.S. CRNAIĆ (5.000 kuna)
2. OTPISANI (2.500 kuna)
3. CRVENI ZMAJEVI (1.500 kuna)

Najbolji igrač:
IVAN FERBEŽAR (PIZZERIA)

Najbolji strijelac:
KARLO MOROVIČANIN (PIZZERIA)

Najbolji vratar:
FRAN PEDIĆ (PIZZERIA)

SENIORI :

1. OSJEČKO (20.000 kuna)
2. C.B. PALEO (10.000 kuna)
3. C.B. CHICAGO (5.000 kuna)

Najbolji igrač:
IVAN STORJAK (OSJEČKO)

Najbolji strijelac:
ANTONIO TULIĆ (C.B. CHICAGO)

Najbolji vratar:
DARIO STORJAK (OSJEČKO)

FAIR PLAY EKIPA:
VATRENI D BAR OTOK

Krešimir Jurić

VI. KUP DVD-A KOMLETINCI

U Komletincima je 23. rujna na stadionu NK „Slavonac“ Komletinci održan VI. kup DVD-a Komletinci.

Sve prisutne pozdravio je zamjenik župana Josip Dabro koji je ujedno i otvorio natjecanje. Na natjecanju su bili nazočni zapovjednik VZŽ Vukovarsko-srijemske gospodin Zdenko Jukić te predsjednik Gradskog vijeća grada Otoka Milenko Drljepan. Odjeljenje je postrojio zapovjednik Antun Zrno, a sve prisutne pozdravio je predsjednik DVD-a Komletinci Josip Jurić i zaželio im što bolji uspjeh. Na natjecanju je sudjelovalo 26 ekipa iz 4 županije, a rezultati su sljedeći:

Djeca, muška ekipa:	Mladež, muška ekipa:	Muška A:
1. DVD Vrbanja	1. DVD Nuštar	1. DVD Jarmina
2. DVD Komletinci	2. DVD Komletinci	2. DVD Štitar
3. DVD Nuštar,	3. DVD Beravci	3. DVD Vrbica.
Djeca, ženska ekipa:	Mladež, ženska ekipa:	
1. DVD Nuštar	1. DVD Nuštar	
2. DVD Vrbanja	2. DVD Otok	
3. DVD Sikirevci,	3. DVD Đakovo,	

Brojnim članovima dobrovoljnih vatrogasnih društava bio je ovaj susret odlična priprema za državno natjecanje vatrogasne mladeži u Zadru održano 29. rujna.

Natjecanje je prošlo u fer i korektnoj borbi na natjecateljskim stazama, a predsjednik DVD-a Komletinci Josip Jurić zahvalio se svima na sudjelovanju te ih pozvao da se na istome mjestu vide i dogodine. Također je naglasio da se zahvaljuje i cijeloj tehničkoj službi DVD-a Komletinci i svima ostalima koji su pomogli pri održavanju VI. kupa DVD-a Komletinci.

Marija Jurić

OSPOSOBLJAVANJE OTOČKIH VATROGASACA

Vatrogasna zajednica Vukovarsko-srijemske županije i JVP Vukovar organizirali su obuku za specijalnost radova na vodi, a voditelj osposobljavanja bio je Stjepan Draganić, pripadnik JVP Vukovar.

Planom i programom VZŽ Vukovarsko-srijemske obuhvaćeno je osposobljavanje i ova specijalnost za operativne članove vatrogasnih društava. Cilj je osposobljavanja da operativni članovi u slučaju bilo kakvih nezgoda na vodenim površinama mogu brzo i kvalitetno pomoći unesrećenima na vodenoj površini.

Teorijski je dio održan u prostorijama JVP Vukovar, a praktični dio na rijeci Dunav.

Članovi DVD-a Otok Mario Šuljak, Tomislav Pavešić i Igor Ljubić uspješno su položili specijalnost, a Igor Ljubić uspješno je završio školovanje u Splitu i stekao zvanje vatrogasnog tehničara.

Članovi DVD-a Otok uspješno su po prvi put položili ispit za vatrogasnog sudca: Igor Ljubić, Zrinka Jakovac, Marija Pavešić, a Petru Jakovcu produžena je licenca međunarodnog vatrogasnog suca.

U prostorijama JVP Vukovar organizirano je osposobljavanje za specijalnost vezista, a cilj je osposobljavanja da središnja vatrogasna društva na području VZŽ Vukovarsko-srijemske imaju obučene vatrogasce za komunikaciju tijekom vatrogasnih intervencija, što je vrlo bitan čimbenik.

Otočki su vatrogasci stekli potrebna znanja te je sada potrebno da Grad Otok osigura financijska sredstva u proračunu za nabavku potrebne opreme veze.

Osposobljavanje su uspješno položili: Zvonko Šokčević, Mario Skokić, Krešimir Banović, Petar Jakovac, Igor Ljubić, Vjekoslav Baliban i Zrinka Jakovac.

Petar Jakovac

XIV. REGIONALNI SURET VIŠ VINKOVAČKE REGIJE

Pod geslom "Ljubav je velikodušna" u nedjelju 21. listopada 2018. u župi Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije u Komletincima, a u prostoru OŠ Vladimira Nazora, održan je 14. regionalni susret Zajednice Vjera i Svjetlo Vinkovačke regije.

Regiju čine Vinkovački, Vukovarski i Otočki dekanat. Sudjelovale su zajednice: Srce sv. Vinka Pallottija, Vinkovci; Sv. Terezija, Vinkovci; Marijine zvjezdice, sv. Ćirila i Metoda Vinkovci; Srce Isusovo, Vinkovci; Lađica, Vukovar; Živi potočić, Otok; Udruga Bubamara, Vinkovci; Udruga gluhih i nagluhih osoba, Vinkovci; Dom za starije osobe s mentalnim poteškoćama, Nuštar.

Nakon okupljanja oko 14 sati okupljene je pozdravila regionalna koordinatorica Vjere i Svjetla gospođa Tihomila Viljević, a pozdravne riječi uputili su i domaćini susreta domaći župnik vlč. Ivan Petričević i ravnateljica komletinačke škole gospođa Katica Novoselac.

Preko tristo okupljenih članova Zajednice i njihovih prijatelja te ostalih vjernika uživalo je u duhovno - kulturnom programu koji su pripravili članovi pojedinih zajednica sa svojim voditeljima. U programu su sudjelovali i učenici OŠ Vladimira Nazora i domaći KUD Filipovčice. Školska dvorana je odjekivala radošću.

Vrhunac susreta bilo je svečano koncelebrirano misno slavlje u 16 sati koje je predvodio nadbiskupijski povjerenik za osobe s invaliditetom vlč. Alojz Kovaček, a koncelebrirali su domaći župnik vlč. Ivan Petričević i p. Ilija Sudar, župnik Župe sv. Vinka Pallottija iz Vinkovaca.

Evandjelje je pročitao p. Ilija Sudar, a scenski ga je prikazala Zajednica Živi potočić iz Otoka.

Pozivajući se na Evandjelje vlč. Kovaček je govorio o služenju i ljubavi. Podsjeća kako dvojica braće, Jakov i Ivan, traže od Isusa da im udijeli nešto što ne mogu dobiti. Traže moć. I ostali to isto žele, žele pokazati tko je moćniji. Nitko ne želi služiti jer je služenje ponižavajuće. Tako misle ljudi.

"Zaboravljamo da je ljubav davanje i primanje. Ne možemo dati, ako nismo primili. A da bi se to dogodilo, moramo služiti. Svi vi koji ovdje sudjelujete i koji ste ovo pripremali puno ste dali. U svojem služenju obogatili ste druge i sebe. Svi moramo služiti. Toliko je ljudi koji žele biti moćni, a zaboravljaju da u Kraljevstvu Božjem vlada samo ljubav. Isus pita: 'Možete li piti čašu koju

ja pijem?' Ako čovjek može dijeliti s Isusom svoj život, onda može sjediti uz njega... Tko može prihvatiti križ, svjedočiti za Isusa, taj će zaslužiti mjesto uz Gospodina. . .

Da bi se cijelo društvo promijenilo, svi moramo služiti. 'Sin čovječji nije došao da bude služen, nego da služi,' između ostaloga naglasio je propovjednik.

Članovi zajednica su uz svoje voditelje čitali zazive molitve vjernika, a nakon toga uslijedio je prinos darova: Biblija, križ, kruh, lijekovi, štap, vino i voda.

Misno slavlje uveličao je Zbor mladih Župe sv. Vinka Pallottija iz Vinkovaca.

Na kraju je vlč. Kovaček još jednom zahvalio domaćinima na gostoprimstvu, a ravnateljica škole Katica Novoselac je odgovorila: " U svojoj velikodušnosti sam ustupila ovaj prostor, a sada vidim da je to sitnica u odnosu na ono što ste vi nama pružili. Natjerat ćete nas na razmišljanje. Hvala vam!"

Nakon misnog slavlja nastavljeno je druženje uz blagovanje koje su pripravili župljani Župe Komletinci.

Mira Bošnjaković

ZBIVANJA U OSNOVNOJ ŠKOLI „VLADIMIR NAZOR“ KOMLETINCI

Članovi Učeničke zadruge „Kockavica“ i izvannastavne aktivnosti Domaćinstvo i Mali vrtlari marljivo rade od početka školske godine s učiteljicama Ljubicom Martinović i Marijom Škrobo. Uređuju okoliš škole i školski unutrašnji prostor, pomažu na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu i stanu pod šumom, pripremaju se za školski božićni sajam, uče se kuhati. Takve su aktivnosti učenicima vrlo zanimljive i rado u njima sudjeluju.

U svijetu opće globalizacije jako je važno naglašavati pripadnost vlastitom narodu, čuvati nacionalne vrijednosti i ponositi se tradicijom djedova. To je osobito važno kod malih naroda kao što su Hrvati kojima prijete gubljenje nacionalnog identiteta pod utjecajem suvremenih zbivanja i bitno pomaknutih životnih i nacionalnih vrijednosti. U Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ Komletinci velika se pažnja posvećuje obilježjima narodnosti kao što su jezik, povijest i kulturna baština. Razvijati ljubav prema vlastitom narodu i poštovanje prema svim narodima svijeta jedno je od prioritarnih ciljeva naše škole jer se jedino na taj način može njegovati nužno potrebna tolerancija, prihvaćanje i razumijevanje svijeta u kojem živimo. Učenci članovi Folklorne skupine sudjelovali su na manifestaciji Šokačka rič zborne narječjem svoga mjesta kako ih je naučila učiteljica Marija Čorić, učenici 6. razreda su u okviru terenske nastave hrvatskoga jezika posjetili rodnu kuću Ivana Kozarca u Vinkovcima, a za učenike 7. razreda u okviru obilježavanja vrijednosti Domovinskog rata upriličena su dva predavanja. Jedno je predavanje, na temu Vukovar u Domovinskom ratu, održao bojnič Franjo Čanaki, a drugo, na temu Komletinci u Domovinskom ratu, pukovnik Ivan Grčić, bojnič Jakov Milanović i satnik Josip Varga. Svi zainteresirani učenici uključeni su u eTwinning projekt pod nazivom „School news“ na kojem surađuju s učenicima iz nekoliko europskih zemalja pričajući o svojoj školi i svome mjestu.

Da je škola drugi dom, potvrdili smo uređenjem našeg školskog prostora u blagdanskom duhu. Učiteljica hrvatskog jezika Karolina Biuklić, knjižničarka Dajana Mitić i vjeroučiteljica Ljubica Martinović pretvorile su našu školu u mjesto iz kojeg se učenicima baš i ne žuri kući!

Želeći u našim učenicima pobuditi empatiju prema svima u potrebi u školi smo poduzeli niz humanitarnih akcija. Sudjelovali smo u 46. sabirnoj akciji Hrvatskog Crvenog križa „Solidarnost na djelu 2018.“ pod geslom „Ne dvoji, za drugog izdvoji“ u kojoj su učenici davali svoj novčani prilog za osobe u potrebi te u školskoj humanitarnoj akciji „Tu smo jedni za druge – Pomozimo najpotrebitijim obiteljima“. U sklopu školske akcije učenici su prikupili nekoliko kutija humanitarne pomoći koja je donirana Socijalnoj samoposluzi u Vinkovcima, a predstavnici razreda obišli su korisnike Dnevnog boravka za starije osobe s kojima su se družili, igrali i razgovarali.

Katica Novoselac

BORANKA

Savez izviđača Hrvatske pokrenuo je kampanju za dosad najveće volontersko pošumljavanje Dalmacije.

Plan je bio kroz osam tjedana tijekom jeseni 2018. godine uključiti tisuće volontera koji bi pomogli u pošumljavanju opožarenih područja. U volontiranju su, osim izviđača, sudjelovale i brojne druge udruge i institucije, uključili su se učenici i studenti, planinari, sportski klubovi, branitelji, volonteri Crvenog križa i HGSS-a, članovi lokalnih DVD-a kao i svi ostali zainteresirani građani i organizacije. Glavni partneri izviđačima na projektu pošumljavanja su Hrvatska gorska služba spašavanja (HGSS), Veleposlanstvo Kanade u Republici Hrvatskoj i Udruga hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata (UHDDR).

Imali smo tu čast da budemo među prvim udrugama izviđača koje su sudjelovale na pošumljavanju i ujedno početku kampanje u

AKTIVNOSTI ODREDA IZVIĐAČA „SUVARA“

Odred izviđača Suvara u suradnji s Udrugom dragovoljaca i veterana Domovinskog rata (UDVDR) ogranak Otok, organizirali su na Virovima u prostoru lovačke kuće trodnevni bivak od 5. do 7. listopada 2018.

Kroz izviđačke aktivnosti (izrada zaklona, pravljenje nosila od šatorskih krila, vezivanje čvorova, itd...) i razne igre, dani su brzo prolazili.

U subotu, u popodnevnim satima, posjetili su nas predstavnici UDVDR-a Josip Varga i Ilija Andrin te kao neposredni sudionici događanja na bojišnici Otoka i Komletinaca prenijeli nam svoja viđenja tih ratnih dana. Kroz zanimljive činjenice i mnoštvo pitanja, pogotovo najmlađih, predavanje je brzo završilo te se nadamo i dalje ovako uspješnoj suradnji. U nedjelju smo laganom šetnjicom otišli do Virgrada.

Od 30. studenog do 2. prosinca u Osijeku je održan Festival izviđačkih pjesama - FIPO Fest. Već 17 godina zaredom, povodom rođendana grada Osijeka, festival uspješno organizira izviđački klub „Javor“ iz Osijeka.

Na festivalu je sudjelovalo dvadesetak odreda iz Hrvatske, Srbije i Bosne i Hercegovine s oko 250 sudionika. Festival traje tri dana, prvi dan je predviđeno okupljanje sudionika, drugi dan ima natjecateljski karakter, a treći dan svi sudionici idu na izlet.

Odred izviđača „Suvara“ iz Otoka predstavile su članice Lea Knežević i Larisa Mandić te njihova predvodnica Marina Ilić izvedbom izviđačke pjesme „Smoki“ na glazbu pjesme „Despacito“. Ove godine moto FIPO Fest-a bio je „Pero Djetlić“ te ovom prilikom možemo se pohvaliti osvojenim prvim mjestom u Zadatku plus za kostim i osmišljeni skeč. U nedjelju su se sudionici uputili na izlet u Ernestinovo i Laslovo.

Uz izviđački pozdrav Budi pripravan!

STARJEŠINA O. I. SUVARA
Davor Iščić

periodu 27. do 30. rujna 2018. Smješteni u gradu Splitu, u Splitskom skautskom klubu (ovim putem im se zahvaljujemo na gostoprimstvu) iskoristili smo priliku te se čak i okupali (naravno najhrabriji), posjetili znamenitosti grada Splita, malo ponovili povijest i zadovoljni vratili se kućama do sljedeće akcije.

Dodatno nas je obradovala vijest da je na uglednom skupu medijskih djelatnika SEMPL u Portorožu (Slovenija) volonterska akcija BORANKA proglašena najboljom kampanjom u kategoriji Best Experiential Campaign.

STARJEŠINA O. I. SUVARA
Davor Iščić

MEĐUNARODNI TJEDAN DJETETA

Međunarodni tjedan djeteta obilježava se u razdoblju od 2. do 8. listopada.

Tete, zaposlenice Pupoljka, provele su s djecom različite aktivnosti kako bi im dočarale ljepotu djetinjstva kroz priču o svijetu odraslih. Jednu smo od tih aktivnosti zabilježili fotoaparatom – puštanje balona s terase Doma kulture. Baloni su pušteni sa simboličnom porukom kojom se nastoji usmjeriti pozornost na potrebe djece i njihov položaj u zajednici.

Trajni ciljevi Međunarodnog tjedna djeteta su:

- usmjeriti pozornost najšire javnosti prema ostvarivanju prava, potreba i aktivnosti s djecom i za djecu,
- organizirati posebne i prigodno odabrane igre, priredbe i stvaralačke aktivnosti djece i za djecu tijekom trajanja Dječjeg tjedna,
- pokrenuti nove akcije od šireg značaja za razvoj i odgoj djece i
- poticati volonterski društveni i stručni rad odraslih s djecom te aktivnu participaciju djece u aktivnostima lokalne zajednice i šire.

Marija Nikolić

UMIROVLJENICI U POSJETU VUKOVARU I ILOKU

Dnevni boravak za starije i Gradska udruga umirovljenika Otok 9. studenog organizirali su izlet za više od 60 umirovljenika iz Otoka i Komletinaca. Umirovljenici su posjetili Vukovar i Ilok. U Vukovaru su uz zajedničku molitvu položili vijenac podno središnjeg križa uz Dunav, a izlet je završen ručkom u Vinariji Papak u Iloku. Uz pjesmu i dobro raspoloženje sretno su se vratili kućama.

Ivana Blašković

UDRUGA „HRVATSKA ŽENA“ OTOK NEUMORNO RADI

Uvijek društveno angažirane, članice Udruge Hrvatska žena i ove su godine organizirale brojne aktivnosti, što se osobito može primijetiti u došašću.

Već tradicionalno, 12. godinu zaredom, dijelile smo pšenicu svojim sugrađanima. Ove smo godine podijelile 850 vrećica.

Posjetile smo starački dom u Nuštru i, nadamo se, lijepom riječju, osmijehom i spremnošću da saslušamo, uljepšale korisnicima dan.

U župnoj smo crkvi, nakon mise zornice, pomogle svetom Nikoli podijeliti darove.

Aktivno sudjelujemo na Božićnom sajmu kao izlagači.

Zahvaljujem se svim članicama udruge na njihovoj bezuvjetnoj ljubavi koju pružaju potrebitima!

Marija Čepo

Otočki obrtnici - šećeraši

KAZIVAČ: MARIJA PERKOVIĆ

U Otoku su radili mnogi obrtnici nužni za funkcioniranje sela. Šećeraši su, vjerujem, svima nama ostali u lijepom sjećanju. Ja se sjećam dva drvena kioska između današnjeg parka i crkve, okrenutih prema parku. Prvi od raskrižja je bio kiosk te Anke Bukvić, drugi čika Ivana Perkovića.

Ljeti, nedjeljom, poslije misa, pogotovo poslije đačke mise, pred kioscima je zvanim „budama“ bila velika gužva. Za vrijeme odmora u školi djeca su dolazila kupovati slastice.

Bombone su bile u polegnutim staklenkama iz kojih su ih slastičari uzimali velikom žlicom i pakirali u papirnate vrećice. Bombone su bile: paprene, bijele boje, crvene i smeđe su bile slatke, bilo je i crvenih kiselih bombona. Izgledale su kao šipka narezana na komadiće od dva centimetra. Bile su i takozvane "svilene bombone" koje su se sjale i prelijevale se, a unutra su imale punjenje.

U posudama su uspravno stajale crveno-bijele i smeđe šipke, lizala, i ušećerene jabuke na štapiću, obojene crvenom bojom. Bile su i šećerne pogačice s orasima. Lizala su stari

zvali "na šibici vašar".

Bila je halva, reklo se "alva", veliki medenjaci.

Slastičari su bili u bijelim keceljama. To su bili čika Iva ili teta Kaja.

Jednog dana kad smo izašli iz škole, išla sam u prvi razred, pred slastičarnom je bila gomila vojnika. To su bili rezervisti pozvani na granicu koji su se vraćali kući nakon sovjetske okupacije Čehoslovačke. Svi su pohrlili nešto kupiti svojoj djeci.

Za Božić su u budici bile salon-bombone raznih boja u sjajnom papiru. Njima smo kitili božićna drvca. Božićno drvce skidalo se na Sveta tri kralja. Ali to je djeci bilo dugo čekati. Meni je dida pokazao da se može iz omota izvaditi bombona i pojesti, a papir ponovo zamotati da izgleda kao pun. Kad se skidaju salon-bombone, pola ostaju prazni papiri!

Ljeti su bili uvis naredani fišeci za sladoled, a u posudama nekoliko vrsta sladoleda. Tu je uvijek bilo kupaca. Ne samo djeca, i odrasli su čekali u redu za sladoled.

Za kirbaj je, osim u budici, bilo štandova sa sladoledom i slasticama vani.

Čika Ivin i teta Kajin sin Vito se oženio pa se u budici pojavila lijepa, mlada plavuša duge kose.

To je naša Marija Perković, rođena Grgić. Zamolila sam ju da nam oda tajne slastičarskog zanata i to kako se nekad radilo. Ona kaže:

"Sladoled, ta ukusna poslastica, bio je nekada rezerviran za one koji su si tako nešto mogli priuštiti.

Majstor slastičar morao je posjedovati odgovarajuću opremu. Počet ćemo iz povijesti sladoledarstva u Otoku. U prošlosti se radilo drugačije, bez struje i starom tehnologijom. Nije lako bilo nabaviti i održati led, drobiti led.

U kući Perković djed Ivan krenuo je s proizvodnjom sladoleda u prošlom stoljeću. Završio je slastičarski zanat. Prvu slastičarsku radnju osnovao je 12. prosinca 1957. godine.

Od 27. studenog 1964. otvara radnju u ulici Vladimira Nazora 7. U prosincu je saonicama išao put Spačve po led. Led se mogao nabaviti na Virova, pa i na ciglani. Vadili su velike i debele komade leda, tovarili na saonice, naravno s konjskom zapregom, i vozili kući. To je trajalo po nekoliko dana, dok se ne pribave dovoljne količine leda. U dvorištu su imali ledaru. To je bila zgrada koja je imala veliku rupu u sredini. Na dno rupe se stavi debeli sloj slame koji je služio kao izolacija. Na slamu se stavi sloj leda pa opet debeli sloj slame, pa opet led, i tako dok se ne popuni ledara do krova. Što više slame, to je led bio bolje zaštićen i trajao duže.

Miješalice za sladoled bile su manje i veće, vrtile su se ručno. Led se mora dobro usitniti. Stavljaio se oko velike bakrene posude. U posudu se polako ulijeva smjesa za sladoled. Smjesa je bila od domaćih jaja i

domaćeg finog mlijeka koje smo kupovali od komšija koji su imali krave: Bertićevih, Gradinčevih, Skokićevih.

Kad smo sve postavili, okrećemo ručku i miješamo sastojke za sladoled. Aroma nije bilo puno, najviše se osjetila vanilija koju smo nabavljali negdje iz Makedonije i Srbije. Vanilija je bila u štapićima. Koristio se kakao jer nije bilo čokolade u izobilju kao danas.

Sezona sladoleda bila je od početka svibnja do Velike Gospe.

Dakle, nije za vjerovati da se onaj led u slami toliko dugo sačuvao.

Kako se koji sloj sladoleda hladio, tako smo ga skidali i stavljali u porculansku posudu jer ona je dugo zadržavala hladnoću. Posude smo stavljali u kolica, oko njih zdrobljeni led. Kolica su vozili kroz selo i prodavali sladoled. Po najvećoj vrućini hladnoća se mogla zadržati nekoliko sati.

Djeca su bila oduševljena sladoledom. U to vrijeme jaje je bila valuta za sladoled. Jedno jaje - jedan sladoled! Bogatiji su mogli sladoled plaćati novcem. U ta je vremena u selu često funkcionirala razmjena dobara, novac u seoskom domaćinstvu se dobro čuvao, mnogi nisu bili pri novcu, ali su imali domaćih proizvoda.

Djeca su lizala sladoled u pobožnoj tišini, dobro pazeći da ne padne i želeći da traje što duže!

Danas se sladoled ne smatra nekim luksuzom, u trgovinama ga ima veliki izbor (iako uvijek ne najbolji.)

Poslije naših starih i ledare krenula je suvremena proizvodnja sladoleda: prvi stroj, drugi stroj...

Zaslugom suvremene tehnologije postalo je lako pripremiti sladoled kod kuće s malo truda i bez straha od neuspjeha.

Radili smo svašta: šećerne jabuke, pogačice s orasima, šipke, paprene bombone, lizala. Kasnije smo počeli praviti i "zimski sladoled". To

smo fiškeke punili smjesom tučenog bjelanjka, gore s preljevom u boji, ružičastim, čokoladnim, žutim-limunastim.

Sve je to bilo spremljeno za kirbaj, za razne blagdane.

Posebna priča su salon-bomboni. Rade se na jednostavan način, ručno, od šećera, meda i arome.

Kalup im je u brašnu. Strojem, na ručni pogon, izrezuju se papiri za bombone. Omotni bijeli papir, gore sjajni u boji. U to vrijeme je bilo puno posla, ali pripremom salon-bombona počinje božićno ozračje, vrijeme mira i veselja.

U to vrijeme nije bilo plastičnih božićnih drvaca, kitila su se prirodna, koja su mirisala i davala poseban ugođaj.

To je bilo vrijeme kad se za malo novca dobilo puno veselja. Djeca su se radovala praznicima.

Božić je uvijek bio bijeli, zime hladne. Jedno vrijeme smo imali budu u centru, prvo malu drvenu, kasnije veću od lima i stakla. Zadnji slastičarski dani bili su u našoj kući.

Došla su nova vremena, nova tehnologija, nov način života. Ostale su samo uspomene i fotografije koje su sačuvale djelić naše prošlosti. Ostala je nostalgija.

Priredila: Marina Lombarović

POVIJEST OTOČKOG ROCK 'N' ROLLA by Zvonko Spajić-SPAJKI

18. DIO

Na slici dva prijatelja iz rukometnog kluba SLOGA i VIS-a MOLEKULE Ivan Lončar-ŽAN i Zvonko Spajić-SPAJKI

Slika gore je u Zvoninoj sobi za goste. Žan i ja smo ponekada svirali i vježbali, ponekad kod mene, više puta kod njega jer je kod njega bio razglas. Iza nas je radio "Nord Mende", kojega nam je po tatinoj narudžbi iz Njemačke donio tetak Josip Dora! Mislim da je to bilo oko 1961./62. Na radiju je moj gramofon koji sam koristio i u omladinskom disko klubu "Petar Pan" na željezničkoj postaji gdje sam bio disko jockey, a do njega kasetofon kojega mi je donio moj brat Ivica iz Njemačke 1972. za Božić. S tim kasetofonom koji je tada bio revolucija, prvi sam put izravno s radija snimao pjesme s najslušanijih svjetskih radio-postaja, tako da više nisam morao kupovati skupe ploče koje sam naručivao izravno iz Londona poštom. No, da se mi vratimo našim nastupima i svirkama! Osim naših redovnih svirki vikendom na plesnim priredbama u vatrogasnom domu, imali smo povremeno i veće nastupe.

8. prosinca 1971. godine imali smo još jedan veliki nastup za kirbaj u Komletincima. Kako sam tada bio predsjednik omladinske organizacije u Otoku, dogovorio sam nastup s njihovim predsjednikom Rudom Ninićem, kao i prijevoz razglasa s kombijem iz Otoka u Komletince i nazad nakon završetka programa. Do podne sam, naravno, bio u Vinkovcima u školi. Profesor me pustio sa zadnjega sata, tako da sam mogao stići na vlak iz Vinkovaca u Otok u 13 sati kako bih imao vremena pripremiti se za nastup. Kara je došao vlakom u 15 sati. Već u rano poslijepodne Komletinčani su došli s traktorom. Pitao sam što je s kombijem? Dobio sam odgovor da se pokvario, no to nije bilo bitno jer je bilo suho, iako dosta hladno! Žan, Kara i ja smo uz pomoć traktoriste sve utovarili i odvezli se u prikolici sa stvarima u Komletince jer trebalo je ozvučenje i instrumente složiti i pospajati. Tugu je nešto kasnije dovezao Vlado Čurić-ČURE sa svojom sportskom Opel Mantom.

ZVONA i ŽAN u Žanovom ateljeu u OTOKU

Naši fanovi i prijatelji već su danima govorili kako će nas pratiti i biti s nama do kraja nastupa. Među nama je vladalo neko posebno raspoloženje! Naravno, dobili smo kao kirbajski gosti i pladanj pečenke, tacnu kolača, piće i sve što ide uz to! Dok smo se pripremali, u dvorani su stalno dolazili gosti da pogledaju tko će svirati. Osjećalo se da će biti puna dvorana i dobra svirka. Bilo je sve spremno, naštimano, isprobano i kao što je dogovoreno počeli smo u 20 sati sa našom poznatom špicom kojoj smo dali ime TWIST. Ustvari, bio je to čisti rock 'n' roll.

Nakon 45 godina svirali smo TWIST ponovno 2017. u otočkoj novoj dvorani

Željko Vrtarić-bas, Antun Pest-bubnjevi, SPAJKI-solo-gitara, Joža Mikulčić-klavijature i Zvonko Zelenika-ritam-gitara

Tada su obični plesnjaci vikendom obično trajali od 19 do 23 sata, osim većih svirki kao prigodom kirbaja, Nove godine i državnih blagdana koje su znale potrajati do ranih jutarnjih sati.

Dvorana se do 21 sat popunila tako da se na plesnom podiju jedva moglo plesati, a u stvari, plesalo se po cijeloj dvorani. Bila je to super svirka! Plesna dvorana bila je ispunjena, uz dobro i veselo raspoloženje posjetitelja. Bio je to jedan od najposjećenijih kirbaja u "Texasu", kako su i domaći i strani u to vrijeme zvali Komletince jer je često bilo tučnjave pa čak i tučnjave s oružjem. To se, na žalost, i ovaj puta dogodilo.

Nešto prije ponoći počelo je u sali komešanje, netko je viknuo nož, pištolj i počela je ludnica. Većina je nagnula prema glavnom izlazu, a mnogi su iskakali kroz prozore. Za kratko smo vrijeme ostali sami u dvorani obasjanoj svjetlima. Vremenom su se naši fanovi i prijatelji iz Otoka polako vratili u dvoranu. Nije bilo nikoga od organizatora da nam plati nastup i odveze nas u Otok. Kako sam ja dogovarao svirku, potražio sam kolegu predsjednika omladine Rudu kod kuće, ali ga nisam našao. Počeo je puhati dosta jak i neugodan vjetar uz snježnu vijavicu. Otišao sam u nekoliko susjednih kuća zamolivši da nas odvezu, no nitko nije htio tako kasno i po tom vremenu.

Čekali smo oko pola sata, nitko se nije pojavljivao. Instrumente i razglas nismo smjeli ostaviti pa po onoj staroj "uzdaj se u se i svoje kljuse" pokupili smo sve instrumente i razglas te po snježnoj vijavici pet kilometara pješke krenuli polako za Otok. Sreća, bilo nas je oko tridesetak, tako da smo kroz zezanciju i smijeh, došetali tih 5 kilometara do Otoka živi i zdravi! Možete li to zamisliti u današnje vrijeme?

I dan danas osjećam još Iskrino pojačalo na ramenu (lako smo se mijenjali u nošenju opreme) teško oko 25 kilograma, promrzle ruke i mokru odjeću. Sve je to mladost iznijela na svojim leđima i rukama i nitko nije kukao. Kada smo došli u Otok, još smo u centru na špici izbacili koji vic i poneku dogodovštinu, a onda kod Žana ostavili instrumente.

Nakon toga kod Žana u njegovom ateljeu (ja sam ju nazvao sobom za druženje) znali smo ostati do rane zore, da ispričamo događanja i dojmove. Kako je Žan bio prvi susjed (komšija) s pekarom Nikicom, u jutro smo i prvi pojeli nekoliko vrućih kiflica, a nakon toga bježi kući u topli krevet.

No, krevet nije bio topao jer spavaće se sobe nisu grijale, ali bili su debeli pokrivači i dunje, kako smo zvali pokrivače od perja. Skineš se, pokriješ preko glave i svojim toplim dahom ugriješ, tako da za desetak minuta bude i pretoplo, ako to uopće uspiješ dočekati jer te prije savlada san.

Jedno od takvih druženja kod Žana

Adam Nurkić-ACA,----- Zdravko Grgić-COPRO, Petar Grgić-ĐONI, Ivan Lončar-ŽAN i Miroslav Lončar-MIREK

Iako se VIS Skromni 2 raspao i Mata se uhvatio s ocem posla oko imanja, uvijek je stigao na naše svirke i druženja pa čak ponekada sjeo i za bubnjeve!! I dan danas kvalitetno vodi svoje imanje i uzgaja rasne konje s kojima osvaja i nagrade!

26. MEĐUNARODNI BJELOVARSKI SAJAM - GUDOVAC 2018.

Član VIS-a Skromni 2 Mato Bošnjak-MATA sa svojom šampionkom

Pozdrav do ponovnog javljanja.

Za vas vaš Zvonko Spajić-SPAJKI

Primjedbe i utiske na e-mail: zvonko.spajic1@gmail.com

Nastavak u sljedećem broju.

P.S. Ovom prilikom molim čitatelje Otočkog lista da, ako imaju kakvu fotografiju iz toga vremena ili bilo kakva zapažanja te točnije podatke o nekim članovima sastava, da mi pošalju na gore navedeni e-mail ili preko urednika.

Pogani ovoga svijeta

Kapelan Lovro stojeći kod prozora upravo je dovršavao drugu cigaretu. Zadnjih dvadesetak minuta gledao je van, na ulicu i bilo je sasvim jasno kako očekuje nekoga. Nije bio odjeven u tipično svećeničko ruho – crne hlače na „crtu“ i sivu košulju – nego u moderne uske hlače od jeansa i svijetlo plavu polo majicu kratkih rukava. Preko ramena imao je prebačenu torbicu, u kojoj je bio mobitel, kao i sunčane naočale, osobne isprave i nekoliko paketića žvakaćih guma. On se, nakon kratkog premještanja s noge na nogu, prošeće ispred prozora u svojim sivo bijelim startasicama. Kupio ih je nedavno i tako su mu savršeno prijanjale uz nogu da je bio zaista oduševljen.

Kapelan se sada već nervozno okrene od prozora, opušak od cigarete zgnječi u pepeljaru i pogleda u sat koji je visio pored velikoga hrastovog križa, dar lokalne braniteljske udruge.

Iz susjedne sobe (jer vrata su bila pritivorena) čulo se prigušeno kašljanje. Kapelan je znao da na taj način velečasni Valentin negoduje zbog njegovih cigareta, ali to kod njega ne proizvede nikakav učinak. Naprotiv, izvukao je novu cigaretu iz paketića, prinio je ustima i zapalio. U sobi se začuju koraci. Velečasni Valentin je, ne prekidajući svoj poslijepodnevi časoslov, vukući namjerno papučice po podu, prišao vratima i zatvorio ih. Kapelan samo ravnodušno pucne jezikom, ispuštajući pritom nekoliko kolutova dima. Bilo mu je nejasno zbog čega čeka toliko dugo. Dogovor je bio u četiri, a sada je evo već četiri i dvadeset pet. Da župni ured ima još jedan auto, sada ne bi morao čekati prijevoz do grada.

Eto, baš to zamjera on velečasnom Valentinu. Nije htio popustiti i pristati na ponudu auto- kuće kako bi na kredit uzeli još jedan automobil. Dok je njegov Seat na servisu, on bi se sada lijepo služio drugim automobilom. Osim toga, župa je velika; čas idu na sahranu, čas do nekog bolesnika. Auto jednostavno treba, to više nije nikakav luksuz. Ali eto, on velečasnog Valentina nije mogao nagovoriti; svi argumenti bili su mu uzaludni, bio je on svećenik staroga kova, kakvi valjda postoje još samo u čitankama. I zbog ovoga auta negodovao je velečasni Valentin. Govorio je da je preglomazan i preskup, da bode oči cijelome selu. Od točke A, do točke B, kako je znao tvrdoglavo govoriti kapelanu, bio bi vam sasvim dovoljan i neki manji automobil. Tico, recimo. Kapelan Lovro bi se doslovno zajapurio nad ovim atakom na

„Vi ne tražite što ćete pojesti i popiti –ne uznemirujte se, jer to sve traže pogani ovoga svijeta... „

Luka 12, 29-30

zdrav razum. Kakve točke A i B, kakav Tico? Zar da mu se ljudi smiju? Uzalud je pokušao objasniti neke elementarne činjenice starom župniku, ali on ga uopće nije htio slušati. Pa Seat nije skup automobil, to je srednja klasa, to je nešto što svi imaju. Naravno da takva objašnjenja za velečasnog Valentina nisu značila ništa. „Mi smo svećenici“, govorio bi na kraju takvih i sličnih razgovora, „moramo živjeti skromno i biti primjer svima.“ Isprva se, nakon ovakvih riječi, znao žestoko prepirati sa starim župnikom. Sada to jednostavno odšuti, ili ako baš ne može, promrmlja: „Zar to znači da moram ići pješice?“ Ili: „Bože, gdje sam ja ovo dospio?“

Kapelan Lovro, dovršavajući treću cigaretu, pogleda kroz prozor. Skoro istovremeno se na parkiralištu ispred župnoga doma zaustavi bijeli sportski automobil. „Konačno“, promrmlja kapelan i prignječi nepopušenu cigaretu o masivno dno pepeljare. Iz automobila izađe lijepo građena plavuša kovrčave kose u kratkoj ljetnoj haljinici sa sandalama na „špagu“ na nogama očiju sakrivenih iza markiranih sunčanih naočala. Kapelan brzo siđe niz stubu župnoga stana, bez da je ijednu riječ rekao velečasnom Valentinu. Stari župnik razmakne zavjesu i odloži molitvenik. Bio je žalostan. Kapelan poljubila mladu ženu u obraz i bez nekih velikih formalnosti sjedne na suvozačko mjesto.

Dok je namještao svoju trendi torbicu i potom zakopčavao pojas, mlada žena ga je više puta dodirnula po ruci. Kapelan mlako uzvraća na te njezine dodire. Ona ga radozno pogleda i ponovno, jer ih je na tren bila skinula, sakrije oči iza tamnih naočala. Izašli su na cestu i prilično brzo došli do izlaza iz sela. Za sve to vrijeme neusiljeno su razgovarali, onako kako razgovaraju ljudi koji trebaju riješiti nešto važno. Ta uvertira pred ozbiljan razgovor odjednom završi i ona ga upita, nakon kratke stanke: -Onda? Što si odlučio? Kapelan Lovro se oneraspoloži. Mislio je (ustvari, nadao se) da je ona postala svjesna bezizlaznosti situacije u kojoj bi se mogli naći ako učine taj korak. Zato joj se jedno vrijeme nije javljao, uzdajući se u njezinu ispravnu prosudbu. Ako joj da malo vremena da revidira tu svoju odluku, možda odustane od

svega. No ona je, izgleda, ostala čvrsto pri svojem stavu. A on je bio nerealan. To je mogla smisliti samo žena. Tako naivno, tako glupo, tako opasno.

Znao je kapelan da je velika krivnja bila i na njemu: sasvim pogrešno ju je procijenio. Mislio je da je to žena za provod, s kojom će izaći nekoliko puta i potom je, bez nekih velikih objašnjenja, ostaviti. On joj, uostalom, nije davao povoda da misli nešto drugačije. Istina, možda joj je u ljubavnome žaru i rekao neku laž. Ali tko ne bi, kada ti takva jedna žena pomuti pamet!? Ali da joj je obećao nešto konkretno (brak, recimo) pri čistoj svijesti, to ne, to apsolutno ne. Pa on voli svoje zvanje, za njega se konačno i školovao, i tu sebe vidi do smrti. Dobio je dobru župu, veliku i bogatu. Stari župnik, istina, ponekad zanovijeta, ali ne toliko da ga ne bi mogao trpjeti. Župljani su ga izvrsno prihvatili, vole što je tako moderan. On, eto, puši i izlazi na kavu u seoske lokale. Nije ostalo neprimijećeno niti da voli žene – sve je to dočekano s određenim simpatijama, uz onu glasovitu „pa i on je samo čovjek“. Osjećao se kapelan Lovro nekako poletno i lako kada bi ga suseljani na takav način ohrabivali. Volio je što su isticali tu njegovu ljudsku dimenziju jer, da budemo načisto, nije on nikakav svetac. Sveci su na nebu, a on se mora patiti zajedno s ovom svojom pastvom i provlačiti se kroz život kako najbolje zna i umije. Naravno, u svemu tome treba imati mjere, onog zdravog ukusa koji ne vrijeđa osjećaje drugih. I on je, bio je čvrsto uvjeren, baš to imao. Nastojao je da ga ljudi ne vide otvoreno u nekoj nedoličnoj situaciji. Da, on je često bio u ženskom društvu; vodio je župni zbor i srijedom držao vjeronauk za mlade. Redovito je vodio i hodočasničke skupine u kojima su, u pravilu, većinom bile žene. A budući je bio uslužan i kavalirski nastojan, uvijek je nastojao činiti usluge ženama. Bilo da ih nekamo odveze, ili da ih posavjetuje i sasluša ako imaju privatnih problema. Ne službeno, kao svećenik, nego kao prijatelj. Više puta su se kod takvih odnosa razvili i romantični osjećaji, u kojima je kapelan Lovro vrlo vješto plivao. Na njegov mobitel stizale su često i ljubavne poruke, nekad vrlo nedvosmislene, na koje je on u istom tonu odgovarao. Tako se, uostalom, i upoznao sa Ksenijom, tom fatalnom zavodnicom.

Ona se pojavila u njegovom životu u najgorem mogućem trenutku. Stari župnik, velečasni Valentin, uskoro je odlazio u mirovinu pa je kapelan Lovro, po samom slijedu događaja, trebao preuzeti župu. Prije godinu dana je, uostalom, baš zbog tog razloga i doveden u selo. Razumije se da mu sada nikako nije odgovarao otvoreni skandal s jednom ženom koja je, da stvar bude gora, još i nerazvedena. (Istina, Ksenija je otišla od supruga, ali su formalno bili još u braku.) To je bilo ono na što se kapelan silno srdio. Nikako naime nije mogao objasniti Kseniji

da je jedna stvar to njihovo prijateljstvo, s određenim povremenim druženjima, a nešto sasvim drugo njihov mogući zajednički život koji bi za sobom povukao brojne moralne, pa i materijalne dileme. Želio se kapelan svim silama distancirati od tog njezinog navaljivanja da žive skupa i ozakone svoj odnos, ali jednostavno nije mogao. Ona je vršila pritisak na njega, obećavajući mu da će njezin brak uskoro biti razvrgnut. Mislila je kako se on premisslja zbog toga, a ne zbog javne sablazni koju bi jedan takav odnos prouzrokovao. Pitao se kapelan kako je sve to pošlo u krivom smjeru? Od nečega što je trebalo biti jedna prolazna avantura, postao je veliki problem, toliko teži i opasniji jer je u pitanje dovedena i sama njegova egzistencija.

Već dugo kapelan Lovro nije egzistirao samo kao duhovno biće (svakim danom to je bio sve manje) s pogledom uprtim u nebo, očekujući nagradu za svoj zemaljski život u nebeskoj slavi. Naprotiv, sve više bio je on zarobljen zemaljskim stvarima, onima koje mu čine ugodu, od tjelesnog zadovoljstva, do materijalne sigurnosti. Volio je dobro pojesti i popiti (mada se to na njegovom fizičkom izgledu nije toliko vidjelo), lijepo se odijevati, ako je moguće u trendu. Imao je smisla za detalje; kakav lijepi sat, kakav zgodan lančić. Puno pažnje posvećivao je i njezi tijela; solarni tretmani i kreme za lice. Ni brza vožnja nije mu bila strana; htio je nabaviti motor, ali je odustao poslije prigovora starog župnika. (Što možemo, mala je to sredina za takve stvari.) Jednom riječju, želio je živjeti jedan lijep i nesputan život. A to je mogao samo ako ima dobra primanja. A dobra primanja će mu ostati ako i dalje bude svećenik. A svećenik će biti i dalje ako sve ovo ne postane javni skandal. Crkva, kao uostalom i svaka institucija, pa, konačno, i svako društvo, funkcionira na taj način: dokle god nešto nije javna sablazan, može proći pod normalno. Kapelanu se ova logika činila vrlo jednostavnom, ali kako je objasniti Kseniji, toj čudnoj ženi koja je tako neočekivano pala u njegov život.

Ksenija je malo smisla imala za praktične stvari, za onu realnost života s kojom se moramo uporno nositi svakoga dana. Brigu i odgovornost ona je oduvijek rado prepuštala drugima – ono čime se samo željela baviti bila je ona sama. Već je zarana shvatila da je priroda prema njoj bila vrlo darežljiva. Kao vrlo mladu obdarila ju je zrelim plodovima djevojaštva, tim voćem radosti koje mami uzdahe. Kao takva, jednostavno nije dugo mogla biti nezapažena. Muškarci su doslovno vrvjeli oko nje. Pričali su joj laži, onakve kakve se govore nezrelim i navivnim djevojkama poput nje. Naravno, nije ona sve to shvaćala kao istinu, ali bilo joj je ugodno u društvu malka koji su joj ugađali. Voljela je koketirati, voljela je da joj se drugi dive. Iza svega se ipak samo krila očajnička

potreba za ljubavlju. Mašta joj je, kako je to u pravilu kod ljudi koji su okrenuti samo sebi, bila bujna. Bila je princeza zlačane kose, a oni vitezovi koji samo slušaju njezinu riječ i pokoravaju joj se. Kipjeli su sočni sokovi u njoj, požudno su se širile zjenice seoskih momaka. Svi su lijegali i ustajali s istom mišlju.

Vjerojatno je i njezin (uskoro bivši) suprug krenuo s istom namjerom prema njoj. Kada ju je prvi put ugledao, bilo je prirodno da to pomisli. Ksenija je upravo završavala srednju školu i bila je među najljepšim djevojkama. Učiti ona nije voljela, ali, eto, radi roditelja koji su bili vrlo imućni, morala je steći neko obrazovanje. Njezin tata bio je direktor filijale poznate njemačke banke u obližnjem gradu, dok joj je mama Koraljka, inače rodom iz Jaske, koja je istovremeno završila čak dva fakulteta, bila ugledna menadžerica, sada momentalno na mjestu direktorice lokalne televizije. Iako su živjeli u gradu, u svojoj privatnoj kući s bazenom i velikim zidom koji im je štitiio privatnost, imali su i kuću na selu. U tu kuću oni su ponekad dolazili sa svom onom pompom koja prati bogate ljude. To je bila rodna kuća njezinoga tate Zdravka, i Ksenija je u njoj provela dosta vremena. Čitavu osmogodišnju školu i dio srednje, jer su joj roditelji bili prezaposleni da bi se kvalitetno mogli baviti njezinim odgojem. Tu ulogu vrlo je autoritativno preuzela baka, odnosno tatina mama Kornelija, bivša profesorica glazbene kulture, sada u mirovini. Nastojala je onim strogim pedagoškim mjerama načiniti od Ksenije korisno biće, biće koje misli i koje se radi toga može uspješno nositi sa svim izazovima života. Ali Ksenija, inertna kakva je već bila, nije voljela misliti – ona je željela živjeti i pritom uživati u radostima života koji se prostirao ispred nje u svim bojama. Baka je imala malo razumijevanja za sve te mladiće koji su se vrtjeli oko njezine unuke. Smatrala je kako je sve to prerano, da je ona još dijete koje uopće ne zna kakve sve posljedice takve stvari mogu donijeti. Zato je prema unuci bila vrlo stroga, tako da se ona više puta žalila i roditeljima. Ipak, s druge strane, kao dobar pedagog, znala je da joj ne može sve ni zabraniti. Morala ju je pustiti da živi normalno, sa svim onim rizicima koje to nosi. I u tom procjepu između zabrana i dopuštanja, uglavio se u Ksenijin život njezin budući muž Vlado Trepše Daš.

Otkada je kapelan otišao sa Ksenijom, velečasni Valentin bio je nemiran. Htio je ponovo uzeti svoj časoslov i nastaviti molitvu, ali je, nakon kratkog razmišljanja, odustao. Nije bio dovoljno koncentriran pa bi ta molitva bila samo dužnost koju je obavio. Radije je odustao jer imao je previše briga koje su mu odvlačile pažnju. Uistinu se nije nadao da će s tim mladim svećenikom biti toliko problema. On ga je sa svoje strane izvrsno prihvatio, ali mu je kao stariji kolega i brat u Kristu dao

do znanja da neke stvari pogrešno radi. Prvo je, smatrao je velečasni Valentin, pogriješio što je toliko otvoren i pristupačan mještanima. Sve je to lijepo, kao jedna ljudska gesta, ali time se gubi ono poštovanje između njega, kao svećenika, i njegove pastve. Čim je on postao tako dostupan, ljudi su postali sve slobodniji. Ona granica između svećenika kao autoriteta Crkve i vjernika kao poslušnika te iste Crkve izgubila se. Uzalud je velečasni Valentin, kada su mijenjali ulazna vrata na župnome stanu, dao instalirati portafon i tik do njega prilijepio „uredovno vrijeme“. Stranke su, i pored tih jasnih obavijesti, dolazile u svako doba dana. Pa i u vrijeme ručka na što se časna Gracija, koja je bila domaćica župnoga dvora, posebno ljutila. Ali, stari svećenik bio je nemoćan, tim prije jer su mnogi župljani imali privatni broj kapelanov. Mobitel mu je neprestano zvonio pa bi mladi svećenik počesto ustajao od stola za kojim je objedovao i s ubrusom zataknutim oko vrata (jer pazio je na svoje košulje) odlazio u biblioteku razgovarati.

Druga stvar koju mu je zamjerao (i to jako, teško, gotovo neoprostivo) bile su žene. Što on, kao svećenik, ima biti toliko sa ženama?! Razumljivo je naravno da su one važne za pastoral župe (majke su, supruge, sestre – konačno, Božja su bića), ali zašto sve ovo ostalo? Ti izlasci, druženja, pozivi... i mnoge druge stvari o kojima nije htio niti misliti, a znao je da se događaju. Naravno, nisu svi mogli biti nazirej kao on, ali očekivao je malo više dostojanstva, malo više žrtve za Boga. Konačno, izabrao je to zvanje, nitko ga nije tjerao, prošao je i kroz izvjesne kušnje – i da to sada, tek tako, baci pod noge?! Kakvo prosipanje talenta, lijeni slugo – takve i još gore stvari govorio bi velečasni Valentin kapelanu kada bi ušli u riječ. Strepio je stari župnik za posljedice koje će sve to donijeti. Jednog takvog neposlušnog pastira već su imali u svome dekanatu. Bio je to otac Marijofil, dijete ovoga sela, u kojemu je baš on, velečasni Valentin, potaknuo želju za služenjem Bogu. Kako se sada stidi zbog toga jer je to veliko Božje polje onečistio takvim korovom! Ni po jada ne bi bilo da je otac Marijofil sve to skrivao. Ali on je sve to radio tako otvoreno, tako drsko, da su se svi zgražali. Budući je imao braću u selu, nisu mu mogli zabraniti dolazke. Dolazio je često i sa sobom dovodio tu ženu koju je predstavljao kao svoju kuharicu. Vozili su se čezama kroz selo i pili vino na bukare. Spavali su u istoj sobi (žena najmlađega brata pričala je to, uvijek se pritom hihoćući) i ujutro se zadirkivali i gickali za stolom dok bi pili kavu. Cijelo selo im se smijalo kada bi ih ugledali u tim čezama, dok su ih babe ogovarale po uglovima. Bojao se velečasni Valentin da kapelan Lovro ne postane takav: na porugu cijelome selu.

Treće što mu je zamjerao, bila je rastrošnost. Previše se brinuo o zemaljskom, a premalo o Božjem. Stari župnik

bi doista bio licemjer kada ne bi priznao da i majka crkva uživa u prevelikom bogatstvu, ali to ne znači da oni, njezini sluge, ne moraju biti skromni. Upravo tako: u obilju se pokazuje čvrsta volja. Lako se odricati kada nemaš ništa, ali odricati se kada imaš sve... Malo je onih koji ulaze na ta uska vrata! S kapelanom je naravno nemoguće bilo razgovarati o tome. On bi uvijek pronalazio pukotine u njegovom izlaganju i onda ga ubijao u pojam vlastitom njegovom dijalektikom. „Zar se vi ne vozite u automobilu“, rekao mu je jednom, „zar ne pijete najbolja misna vina? Zar bi vi imali srca reći sestri Graciji neka se svako jutro gura u autobusu kako bi nam došla prirediti doručak, umjesto da se fino doveze svojim kolima? Zar bi vi ocu biskupu rekli ono što neprestano govorite meni: da je automobil luksuz? Da je sve ovo materijalno što crkva ima nepotrebno? Naravno da ne biste!“ Usne staroga župnika podrhtavale su nemoćno jer znao je da ne može cijediti komarca, a devu ostavljati cijelu. Ili mora kritizirati biskupa kao i kapelana, ili mora šutjeti pred obojicom.

Velečasni Valentin umorno izađe iz sobe u kojoj se molio i uputi se hodnikom do biblioteke. Zavirio je u blagovonicu, bila je prazna; stol je bio čist i na njemu je stajala vaza s cvijećem. Sestra Gracija već je bila otišla. Ona inače dolazi ujutro: priredi im doručak i skuha ručak. Poslije objeda, kada opere i pospremi posuđe, odlazi u susjednu župu gdje su sestre njezinoga reda imale svoju kuću. Velečasni Valentin i kapelan večerali bi sami i poslije odlagali posuđe u sudoper. Nikada se nije dogodilo da ga netko od njih dvojice opere. Uvijek bi sve ujutro čekalo sestru Graciju. Oni u tome nisu vidjeli nikakav problem i uopće se nisu bavili takvim stvarima. Tu su im stavovi bili zajednički. Stari svećenik uđe u biblioteku. Čim je otvorio vrata, obavio ga je svojom divnom ugodom miris knjiga. Njegov pogled živne i on, omamljen tim zanosnim vonjem, uđe unutra.

Vlado Trepše bio je sretan što se riješio te rastrošne žene. Doduše, nije sve još bilo završeno, ali bitno je da je postupak u tijeku i da će kao krajnji rezultat biti rastava. Više nije mogao izdržati; financijski ga je upropastila, emotivno bio je on suh bunar u kojemu više nema ni kapi radosti. Sve je popila ta njezina narcisoidnost koju on isprva, zaslijepljen njezinim tijelom, nije vidio. Kako je bio puno stariji od nje, mislio je da joj mora ugađati jer, konačno, takvo tijelo ne možete imati ako ne investirate u njega. Tu svoju naivnu logiku Vlado je skupo platio. Ništa mu nije pomoglo niti njegovo veliko životno iskustvo; pred čarima lijepih mladih žena bio je nemoćan. Autoprijevozniku firmu koju mu je u naslijeđe ostavio njegov otac, doveo je do ruba bankrota. Ksenija je trošila kao ruski auto, ostavljajući iza sebe pustoš. Prijatelji, koji su u takvim situacijama uvijek razumniji, govorili su

mu da bude oprezan, da pripazi. Sav taj luksuz koji se gomilao nije on shvaćao ozbiljno sve dok se nije našao pred praznim novčanikom: kartice su mu bile blokirane, a solventnost firme dovedena u pitanje. Tek tada se trgnuo kao da se odjednom otrijeznio poslije mutne pijane noći. U njemu su proradili instinkti i on je odlučno počeo hvatati konce svog propalog života. Ksenija je naravno pokazala strašan otpor; bez novca kojega je neograničeno trošila njezin muž joj više nije bio zanimljiv. Bio je to samo sredovječni muškarac s gomilom problema koji se nje, iako ih je ona prouzročila, uopće nisu ticali. Njihovo otuđenje došlo je tako spontano da nijedno od njih dvoje nije žalilo zbog toga. Kad se izgubi intimnost, nema više ni zajedništva. A kada popusti i ta spona, onda je razdaljina između dvoje ljudi, između muža i žene, tako nepremostiva da su se, u usporedbi s njima, i udaljene galaksije u svemiru činile bliskima. Kada se to sve počelo događati, kada je ta hladnoća nagrizla srž njihovog zajedničkog života, odvojili su se i fizički. Ksenija se jednoga dana, bez puno emocija, odselila od supruga i podnijela zahtjev za razvod. Vlado je to dočekao mirno, s olakšanjem; napokon će se riješiti te skupe žene koju više nije volio. I Ksenija je o njemu mislila isto; nije ga više voljela, nije imala zašto.

Kapelan se htio elegantno izvući iz ove neugodne situacije, ali nije mogao naći pravi način. Sve što je smislio, činilo mu se nepravednim prema njoj. Jer, iako joj ništa nije obećao, ipak se nije mogao opravdati od krivnje. Ako ništa drugo, makar prešutno dao joj je lažnu nadu. Na ono njezino pitanje: „Što si odlučio?“ najradije bi odgovorio: „Ništa!“ i nastavio sve po starom. Kako žene znaju zakomplicirati život! Zašto njoj nije dovoljno to što se ponekad sastanu, izađu na piće i izmijene pokojnu nježnost – sve bez nekih velikih obaveza i odgovornosti – nego uporno želi da oni žive zajedno, mada zna jer toliko je svjesna da bi za njega to bio kraj svećeničke službe. Kako se ljutio na sebe što se uopće doveo u taj položaj. Mogao se viđati s bilo kojom drugom ženom, s nekom koja nije toliko zahtjevna, s nekom malom slatkom seoskom djevojkom kojoj bi njegova svećenička pojava imponirala i koja ga ne bi ucjenjivala svim tim banalnostima života kao što su ozbiljna veza i zajednički život. Pa da je on htio živjeti sa ženom, ne bi otišao u svećenike. Ipak ne bi tako varao Boga, to je bar jasno. On zaista nije vidio izlaz iz cijelog tog spleta događaja jer je, upoznavši malo Kseniju, shvatio da je ona spremna na sve. Da je bar mogao razgovarati s njom onako normalno i pametno. Ali... Ona ga nije htjela slušati. A nije ni morala. Zato mu je cijeli put do grada bio tako težak: Ksenija je nešto smjerala, a on nije znao što.

Primijetio je da je Ksenija ulazila u zavoje velikom brzinom. Nije se bojao (pa i sam je volio brzu vožnju) nego

OTOČANKA NA REVIJI ŠOKAČKIH NARODNIH NOŠNJI

Članica Udruge "Pisanac" Otok Vesna Šuvić uspješno je predstavila Otok na drugoj po redu reviji šokačkih narodnih nošnji "40+" u Nuštru. Prezentirala je svatovski običaj "za otarkom" kojeg je Lovretić opisao u monografiji Otok.

Nosila je košulju firošanku i zapreg na grane uz plišanu bluzu na koju je bio "pripet" otarak, a preko zavoja je bila pokrivena u svilenu maramu.

Ivan Vrbat

mu se jednostavno sav taj rizik činio nepotrebnim. Bilo mu je jasno kako ona time nešto dokazuje. Možda to da vodi glavnu riječ i da će biti onako kako je ona zamislila. Više puta ju je opomenuo zbog te riskantne vožnje, ali je ona šutjela kao da ga nije čula. Naposljetku je kapelan, izgubivši već strpljenje, zamoli da stane, a on će se, jer su bili već u rubnim četvrtima, nekim od prigradskih autobusa odvesti do središta grada. Na njegovo veliko iznenađenje ona stane uz rub pločnika. Nije bilo nikakve rasprave, nije bilo nikakve molbe s njezine strane. To malo povrijedi njegov ponos, ali ništa ne reče.

Kapelan se izvukao iz malog sportskog dvosjeda i nagnuo se nad otvorena vrata.

– Čuj – reče. – Ne moraš me čekati. Vratit ću se nazad autobusom. Sutra vodim župni zbor i čitače na hodočašće u Međugorje. Moram se pripremiti za put, znaš kako to ide. Ne znam kad ćemo se opet vidjeti. Razumiješ... Hvala ti na vožnji. Žurim. Čao!

Njegovi zubi su blistali, skrivao je pogled, i Ksenija je znala da laže.

– Misliš da si pametan? – upita ga Ksenija kada je on zalupio vratima automobila.

– Pa – odvrati joj kapelan – mislim.

– Budalo! – odgovori ona bez da ga je i pogledala i odveze se niz cestu.

Oko deset sati uvečer, u župnome dvoru već je vladao mir. Jedina svjetlost dopirala je kroz kapelanov prozor. Gledao je utakmicu, pušio cigaretu i pijuckao bijelo vino. I on se spremao na spavanje. Ujutro je morao rano ustati, ali čekao je završetak drugog poluvremena. Nastojao je izgledati neopterećeno, ali neprestano je mislio na Kseniju. Nakon onakvog njihovog rastanka, znao je da će ona učiniti nešto. Samo da ne učini nešto sebi, to zaista ne bi mogao podnijeti. Grozio se takvih melodramatskih završetaka. Odjednom njegov mobitel zasvijetli na stolu. Poruka! On je otvori i pročita: „Pogledaj fejs!“ Poruka je bila od Ksenije i on se odjednom uspravi. Brzo je prstima prebirao po zaslonu mobitela i otvorio svoju Facebook stranicu. Na njoj je bio filmić. On drhtavo pritisne strjelicu i filmić se pokrene. On i Ksenija u vrlo kompromitirajućoj situaciji. Ona je stajala ispred, on je stajao iza nje. Doduše, njezino je lice bilo zasjenjeno sivim krugom, ali se zato njegovo jasno vidjelo. Kao što se jasno vidio i bijeli kameni križ na zidu iza njih.

Marin Benaković

ČESTIT BOŽIĆ
I SRETNNA NOVA
GODINA